

Fra LaRouche-bevægelsen 13. feb.

2015:

EIR LEDER: Det »uundgåelige« kan og må stoppes

Hvad gør man, når »eksperterne« alle sammen siger, at det er »uundgåeligt«, at Grækenland enten kapitulerer til mere, morderisk nedskæringspolitik, eller også tvinges til at forlade euroen og forårsage et globalt, finansielt kaos? Eller når geopolitiske »eksperter« siger, at det er »uundgåeligt«, at enten kapitulerer den russiske præsident til NATO's og Vestens angreb, eller også vil »konflikten i Ukraine« sprede sig og bringe verden ind i en atomkrig?

Det enkle svar, som Lyndon LaRouche for nylig har understreget det, er, at man hævder sin menneskelighed. At være menneskelig vil sige, at man udøver sin »uforudsigelige«, menneskelige skabevne, der formår at ændre det »uundgåelige«. Og så kæmper man som bare helvede for det. Fortiden og nutiden determinerer ikke fremtiden, *hvis* man udøver denne enestående, menneskelige egenskab i tide.

Der er netop nu ingen tid at spille med hensyn til at udøve denne egenskab. For menneskeheden befinder sig både på den yderste rand af en atomar konfrontation med Rusland, og også et fald ned i et finansielt armageddon.

Begynd med at gøre dig den globale, strategiske katastrofes virkelighed klart. Som den russiske udenrigsminister Lavrov gjorde det klart i sin tale i München i denne uge, så har USA og NATO i 25 år forfulgt en politik for Ruslands underkastelse af deres globale, geopolitiske mål, og dette har bragt os ud på randen. Det er der faktisk nogle europæere, der er begyndt at »fatte«, hvilket er årsagen til, at der er den mindste smule håb til de forhandlinger, der i øjeblikket finder sted om Ukraine.

En god markør for disse europæeres tankegang var en artikel i *Der Spiegel* online den 8. feb. med titlen, »Krisen mellem NATO og Rusland: Atomspøgelset vender tilbage«. Artiklen siger, at krisen i Ukraine har kastet NATO og Rusland tilbage til den kolde krig. Samarbejde omkring atomsikkerhed er ophørt; en »rød telefon« (hot line) eksisterer ikke længere. I 1995, da opsendelsen af en norsk forskningsraket udløste Ruslands angrebsvarslingsystem, måtte man på under 10 minutter beslutte, om man skulle udløse et modangreb mod et mistænkt atomangreb, og nu om dage er denne varslingsperiode reduceret. Forespurgt om, hvad der ville ske i dag, hvis der var en hændelse som den i 1995, sagde tidligere russiske

udenrigsminister Igor Ivanov:

»Jeg er ikke sikker på, at man ville træffe den rette beslutning ... i dag er faren for krig større.«

At man i stigende grad er alarmeret, selv i toppen af det amerikanske militær, reflekteredes i en artikel den 10. feb. af Walter Pincus, national sikkerhedskorrespondent for *Washington Post*, der ofte bruges til at lække ting fra Pentagon. Pincus skriver, at USA's planer om at stramme op på de militære kommunikationer med det formål at modstå et atomangreb – til hvilket formål Obamaregeringen har anmodet om midler i sit nye budget – var en forfærdelig politik, eftersom det »kun er med til at fremme det indtryk, at dette land forbereder sig til atomkrig og måske ville angribe først«.

Det er opskriften for gensidig garanteret udslettelse.

At undslippe disse rædsler kræver, at man foretager et spring *op over* det almindelige niveau for tænkning, at det enkelte individ træffer en beslutning om at handle i overensstemmelse med, hvad der er nødvendigt for at redde og fremme menneskeheden. Løsningerne er faktisk fremlagt på bordet – i form af Hamiltons økonomiske system og strategien med Den nye Silkevej/Verdenslandbroen. Men hvem har modet til at følge det?

Hvis vi hævder vor menneskelighed, så *kan* det gøres, der *må* gøres. Wall Street og Det britiske Imperium kan knuses. Krigsmagerne, såsom Obama, kan fjernes fra magten. Menneskeheden kan skabe en fremtid, der respekterer alle menneskelige væseners hellige natur. Hvis tilstrækkelig mange mennesker handler nu.

[Helga Zepp-LaRouche:](#) [På randen af en atomar apokalypse:](#) [Verden behøver en fredsplan](#)

7. feb. 2015 – Hvis kansler Merkels og præsident Hollandes rejse til Moskva – bodstavelig talt nogle få minutter i tolv – skal have en realistisk chance for at føre til virkeliggørelsen af en fredsplan, så er dette sandsynligvis den allersidste chance for at rette den transatlantiske politiks systemiske fejltagelser, der har ført verden til randen af Tredje Verdenskrig, såvel som

også til det systemiske finanskollaps. Det kan i hvert fald ikke gøres på basis af den mindste fællesnævner og halve løsninger: Verdensfreden kan udelukkende kun bevares, hvis den geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina erstattes af et fuldstændig nyt paradigme. Europa og USA må tage imod præsident Xi Jinpings tilbud om samarbejde med BRIKS-staterne om en ny, økonomisk verdensorden. Åbenbart under indtryk af den umiddelbart forestående levering af tunge våben fra USA til Ukraine, og dermed den akutte fare for en militær optrapning til krig i Europa – hvilket blev omtalt selv i *Tagesschau* i midten af sidste uge – tager Hollande og Merkel initiativet til deres rejse til Kiev og Moskva. Ifølge medierapporter underrettede de først den amerikanske udenrigsminister Kerry aftenen før. I virkeligheden er det ikke blot en krig i Europa, der truer; men luntten til en global atomkrig er allerede antændt.

I tilfælde af, at der under forhandlinger mellem Putin, Poroshenko, Merkel og Hollande opnås enighed om en variant af den fredsplan, som Putin præsenterede midt i januar måned, altså mere autonomi til områderne i Østukraine, der er besat af oprørerne, mere beskyttelse af det russiske sprog og kultur i denne region, en mulig anerkendelse af de territoriale vindinger, som oprørerne har vundet siden afslutningen af Minsk-aftalerne i september 2014, såvel som de oprindelige Minsk-aftaler – så ville i det mindste den umiddelbare optrapning mod en potentiel udslettelse af menneskeheden blive afbrudt. Men krigsfaren ville på ingen måde være overvundet.

Formand for Dumaen, Sergei Naryschkin, har netop på en konference i anledning af 70-års dagen for Jaltakonferencen i 1945 advaret om, at Vesten vedvarende vægrer sig ved at anerkende konsekvenserne af, at Rusland er inddæmmet af missilforsvarssystemer:

»Kun en blind kan ignorere, hvilken trussel, missilforsvarssystemet, NATO's udvidelse mod øst og rækken af amerikanske militærinterventioner udgør, og som FN's Sikkerhedsråd har omgået«,

sagde Naryschkin. Som reaktion på disse trusler har Rusland sat sine strategiske atomraketter og mobile installationer i forhøjet beredskab i seks regioner.

Selv om Merkel og Hollande med hensyn til Ukraine i allersidste øjeblik forsøger at trække i nødbremsen (om et resultat vil følge er ved redaktionens slutning uvist): Med hensyn til konfrontationen med den nye, græske regering reagerer Den europæiske Centralbank (ECB), Bundesbank, Merkel og Schäuble snarere som de berygtede betonhoveder i de sidste dage af DDR. For dem kan hverken en gældsnedsettelse eller en gældskonference, som den i 1953 for Tyskland, diskuteres, og ECB er, med sin beslutning om ikke længere at acceptere græske

statsobligationer som sikkerhed for kredit og i stedet henvise landet til de dyrere nødkreditter, endda gået over til yderligere konfrontation. Europæiske principper og aftaler må overholdes, insisterer Schäuble, også selv om netop denne arrogance og uforsonlighed måtte fremskynde euroens undergang.

Men netop disse principper og aftaler er problemet. For det var netop Trojkaens nedskæringspolitik, der umuliggjorde en økonomisk genrejsning i Grækenland, ødelagde en tredjedel af den græske økonomi og styrkede den græske befolkning ud i fortvivlelse. Jeg advarede lige fra begyndelsen om, at denne nedskæringspolitik i traditionen efter Heinrich Brüning ikke kunne fungere, og allerede i februar 2008, altså kort tid efter underskrivelsen af Lissabon-traktaten, advarede jeg om, at ratificeringen af denne traktat ville betyde det samme som at underskrive en ny Versailles-traktat – og det endda for hele Europa – og at man ikke skulle glemme, at roden til Anden Verdenskrig lå i den første Versailles-traktat. Finansminister Varoufakis understregede i et interview med *Die Zeit*, at megen lidelse kunne have været forhindret, hvis man dengang havde brudt Versailles-traktaten, og at det nazistiske partis »Gyldne morgenrøde« blev den tredjestørste magt i landet som en reaktion på den forordnede nedskæringspolitik.

Men mens betonhovederne kun retter deres indskrænkede blik mod banksektorens interesse – for det var udelukkende den, som både nedskæringspolitikken, der har styrtet hele Sydeuropa ud i ulykke, som også »redningspakkerne«, der tilflød, ikke grækerne, men de europæiske banker, kom til gode – så fortættes i det øvrige Europa og i mange dele af verden billedet af de brutale tyskere, ved hvis medicin sydeuropæerne er blevet forgiftet, og som nu er for fornærede til at give grækerne den samme chance, som USA gav Tyskland efter Anden Verdenskrig. For uden Marshall-planen og gældskonferencen i 1953, der halverede Tysklands totale gæld og knyttede tilbagebetalingerne til eksportoverskuddet, ville Tyskland aldrig have udviklet sig fra en ruinhob og til landet med det tyske, økonomiske mirakel, som hele verden beundrede.

Som reaktion på ECB's politik og Schäubles hårde linje går nu allerede titusinder af mennesker i flere græske byer på gaden for at støtte regeringen Tsipras. I Madrid demonstrerede 300.000 mennesker forgangen lørdag.

Hvis EU, ECB og den tyske regering holder fast i deres kompromisløse holdning, truer euroen med at bryde sammen på kaotisk vis. Schäuble-folkenes demonstrerede hjerteløshed kan kun forværre den sociale katastrofe; de begriber tydeligvis ikke, hvad det er for en historisk udvikling, der udspiller sig.

Verden som vilje og forestilling [\[1\]](#)

Der findes en løsning; men dens virkeliggørelse kræver beslutsom handling fra den tænkende del af den europæiske befolkning. Nu som før ligger tilbuddet fra den kinesiske præsident Xi Jinping på bordet om, at USA og andre store stater, altså f.eks. Tyskland, Frankrig, Italien osv., i fællesskab med BRIKS-staterne bør opbygge Den nye Silkevej og de nye kreditinstitutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, Den nye Udviklingsbank, NDB, og andre kreditinstitutioner, der udelukkende kun er rettet mod finansiering af realøkonomien. Med dette tilbud ligger konturerne af en ny fredsorden for det 21. århundrede lige foran vore øjne.

Der er en pakke af forholdsregler, der på en ordnet måde, og uden tilbagevenden, ville trække verden tilbage fra afgrunden, og som på grundlag af gennemprøvede eksempler ville føre verden ind i en ny æra med internationalt samarbejde:

For det første: Der må omgående afholdes en gældskonference som i 1953 – men ikke blot for Grækenland, men for hele den samlede, europæiske, eller endnu bedre, transatlantiske gæld, for det er ikke kun Grækenland, der ikke kan betale sin gæld; men så godt som alle »Too-big-to-fail«-bankerne i USA og Europa er håbløst bankerot, med udestående derivatkontrakter, der udgør mere en tyve gange hele verdens bruttonationalprodukt.

En sådan konferences første skridt må være indførslen af en opdeling af banksystemet i traditionen efter Roosevelts Glass/Steagall-lov, der stiller de kommercielle banker under statsgaranti og tvinger investeringsbankerne, uden såkaldte redningspakker, uden en såkaldt »kvantitativ lempelse«, altså pengetrykning, og uden at have adgang til de kommercielle bankers indlånskonti, til at bringe orden i deres regnskaber og i givet fald erklære sig insolvente. Det vil sige, at der må sættes en stopper for kasinoøkonomien, én gang for alle.

Det andet skridt må være skabelsen af et kreditsystem, der er baseret på Alexander Hamiltons principper om en Nationalbank, og som i amerikansk historie en blevet genoplivet af blandt andre Lincoln og Franklin D. Roosevelt med hans Reconstruction Finance Corporation, og på grundlag af hvilken det tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau blev skabt efter Anden Verdenskrig, og uden hvilken det tyske, økonomiske mirakel aldrig kunnet være hændt.

For et tredje kan dette nye kreditsystem danne grundlag for samarbejde med BRIKS-staternes nye banker. De omfattende projekter, der allerede er blevet vedtaget af BRIKS og staterne i Latinamerika, Asien og Afrika – altså opbygning af infrastruktur, energi, vandstyringsprojekter, videnskabeligt samarbejde,

rumfart osv. – tilbyder et perspektiv om økonomisk vækst i mange årtier i fremtiden, en virkelig »Win-win-politik« for alle deltagende stater, som Xi Jinping hele tiden understreger.

For det fjerde kan i denne sammenhæng den Marshall-plan sættes på dagsordenen, som Schiller Instituttet allerede i 2012 med titlen »Et økonomisk mirakel for Middelhavsområdet og Sydeuropa« offentliggjorde, og som, gennem en naturlig forlængelse af Den eurasiske Landbro via flere ruter, kan forbindes med et infrastrukturnetværk i Afrika.

Løsningen på den eksistentielle krise, på grundlag af allerede efterprøvede koncepter, eksisterer altså, og den virkeliggøres allerede af en stor gruppe nationer, der tilsammen udgør mere end halvdelen af den menneskelige slægt. Schiller Instituttet har indledt en international kampagne for at udbrede kendskabet til denne mulighed for samarbejde med BRIKS-staterne om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden over hele verden – for dette er, som følge af kontrollen med de etablerede medier, knapt nok kendt – og for at mobilisere det størst mulige antal støtter og aktivister. En resolution herom er allerede blevet underskrevet af flere tusinde mennesker, herunder af flere end 300 betydningsfulde repræsentanter for institutionerne.

Hjælp os med at trække verden væk fra atomkrigens afgrund og virkeliggøre et nyt paradigme med fredeligt samarbejde mellem nationerne på denne planet, ved at underskrive denne appel, ved at udbrede den så meget som muligt og vinde flere menneskers underskrift på den!

SKRIV UNDER PÅ RESOLUTION: [USA OG EUROPA MÅ HAVE MODET TIL AT AFVISE GEOPOLITIK](#)

Forslag til fordybelse:

Specialrapport: [Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent](#)

Helga Zepp-LaRouche: [Den nye Silkevej bliver til verdenslandbroen](#). Introduktion til EIR-rapport

[Se trailer:](#)

Brochure: [Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS](#)

EIR-FOKUS: [Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld](#)

Lyndon LaRouche: [Fire Nye Love til USA's omgående redning](#)

[1] Verden som vilje og forestilling er filosoffen Arthur Schopenhauers hovedværk og udkom i december 1818.

EIR FOKUS: BRIKS er det eneste alternativ til truslen om Tredje Verdenskrig

Af vore europæiske afdelinger

2. feb. 2015 – Mens Det britiske Imperium og dets hovedredskaber – Barack Obama og NATO – optrapper provokationerne imod Rusland, der kun kan ende med Tredje Verdenskrig, har Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, indledt en rundrejse til de europæiske hovedstæder, ikke blot for at slå alarm over den umiddelbart overhængende fare for atomkrig, men også for at vise alternativet, der er skitseret i EIR's Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der blev udgivet i december 2014.

Helga Zepp-LaRouche var hovedtaler ved tre *EIR*-arrangementer i sidste uge, hvor hun præsenterede et omfattende billede af den kendsgerning, at en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden er ved at vokse frem, og som etableres af BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika). Det er Wall Streets/Londons finansimperiums reaktion over for deres egen bankerot og erstatning, der skaber faren for krig, sagde hun. Den eneste, fornuftige respons – der blev gjort endnu mere mærkbar af de græske valgresultater – er, at de europæiske nationer og USA begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig BRIKS i en forceret indsats for at skabe en videnskabelig og økonomisk renaissance.

Berlin

Fr. Zepp-LaRouches foredragsturne begyndte den 27. jan. i Berlin, Europas politiske nervecenter, med et seminar, der havde et par dusin deltagere, hvoraf mange havde tilknytning til politiske eller økonomiske institutioner. Dette arrangement, der blev filmet af det kinesiske *Xinhua*, vil utvivlsomt give genlyd i den kamp, der raser i Tyskland over kansler Merkels konfrontationskurs over for Rusland.

Under sin præsentation i Berlin den 27. jan. sagde Helga Zepp-Larouche, at kun, hvis Vesten opgiver sin geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina og accepterer tilbuddet om at samarbejde med BRIKS, er der en løsning på truslen om krig og finansiel disintegration.

Ledende politiske og militære personer pyntede ikke på ordene i deres fordømmelse af balancekunsten over for Rusland og i deres påpegning af, at det kun kan føre til en udslettelseskrig. Pensionerede general Harald Kujat, tidligere chef for NATO's Militærkomite (2002-05), har ført en kampagne for at overbevise NATO om, at de skal opgive en militærkonflikt i Ukraine. Han har fået tilslutning fra så fremtrædende personer som Horst Teltschik, en af arkitekterne af kansler Helmut Kohls diplomati, der gjorde den fredelige genforening af Tyskland mulig, og Gernot Erler, Tysklands aktuelle koordinator for russisk politik (se *EIR* 23. jan.). (Se også vores rapport om krisen i Ukraine).

Til forskel fra Helga Zepp-LaRouche, der er formand for det tyske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), har disse kræfter imidlertid ikke identificeret en strategi, der kan vinde freden.

Ved arrangementet i Berlin fik Helga Zepp-LaRouche tilslutning fra en repræsentant fra Det kinesiske Kulturcenter i Berlin, Chen Jianyang, der rapporterede om, hvor vigtig Den nye Silkevej er, som betyder den samme mekanisme med at bygge bro mellem Europa og Asien, som den antikke Silkevej betød. Dengang, som nu, er det ikke bare materielle, men også kulturelle, videnskabelige og religiøse 'varer' og idéer, der udveksles, sagde han. Kamelen er blevet udskiftet med højhastighedsjernbaner, og dette udviklingsperspektiv bringer nu 40 lande, med i alt 4 mia. mennesker, sammen i et samarbejde. Tyskland og Kina, konkluderede Chen, kunne, gennem et strategisk partnerskab, blive en drivkraft i genoplivningen af den globale økonomi.

Frankfurt

Frankfurt am Main, det tyske finanscenter, var stedet for fr. Zepp-LaRouches næste seminar om Den nye Silkevejs-rapport. Blandt deltagerne var repræsentanter fra Kina, Rusland, Egypten, Tchad og Iran, såvel som også tyskere, der arbejder i og med disse lande.

Efter at fr. Zepp-LaRouche havde givet en briefing om faren for krig, og udviklingen i BRIKS, var der en livlig diskussion. Mange af deltagerne fordømte den 'grønne' ideologi, som Den europæiske Union har vedtaget, men den mest lidenskabelige diskussion drejede sig om nødvendigheden af at ændre uddannelsessystemet, væk fra perspektivet om masse mord, der er fremherskende i det grønne paradigme, og tilbage til den klassiske, humanistiske tradition, som Tyskland engang var legemliggørelsen af. Dette perspektiv blev forsvaret af deltagere, både tyskere og udlændinge, inklusive især deltagere fra Afrika.

København

Fr. Zepp-LaRouches næste stop var i København den 30. december. Her var hun hovedtaler ved et seminar for diplomater, der afholdtes i Det russiske Kulturcenter, der tiltrak repræsentanter fra 13 ambassader, samt danske erhvervsfolk og Schiller Instituttets organisatorer.

Efter hendes præsentation af både krigsfaren og BRIKS-alternativet, talte ligeledes talsmænd fra tre af de fem BRIKS-nationer – Alexey Koleshnikov, Rusland; Hu Yi, Kina, og Machiel Renier van Niekerk, Sydafrika. Fra salen var der også deltagelse fra den brasilianske repræsentant. Den sydafrikanske

repræsentants indlæg blev clearet til offentliggørelse, og findes omstående. (EIR, 6. februar, 2015).

Der kommer mere

Der er planlagt flere arrangementer om Den nye Silkevej-rapport i Europa i de kommende uger, idet det er hensigten at slå på trommer for BRIKS, for hermed at drukne krigstrommerne – og for at støtte et afgørende skift i USA, der har samme perspektiv.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 6. feb. 2015, og er ikke tidligere udgivet på dansk.

[TASS interviewer Zepp-LaRouche i København om at undgå krig og BRIKS-processen på dansk, in English, русский язык](#)

See the English and русский язык versions below.

3. feb. 2015 – Det københavnske TASS-bureau, det officielle nyhedsagentur for Den russiske Føderation, udgav i dag et interview med lederen af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, som hun gav under sit besøg i Danmark i anledning af et seminar for diplomater, der afholdtes den 30. januar. Det russisksprogede telegram har indtil videre optrådt på nyhedssiden ru.euronews.com.

(Nedenstående danske oversættelse er baseret på den engelske oversættelse som var foretaget af EIR ved anvendelse af den originale, engelske tekst med Zepp-LaRouches svar, ud fra hvilken den publicerede russiske form blev udvalgt.)

Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche udsender en

opfordring

om at forene indsatsen mellem Den europæiske Union, USA og BRIKS.

København, 3. feb. 2015, Nikolai Morozov, TASS – Behovet for en ny, økonomisk verdensorden og nye internationale relationer er den centrale idé i de taler, som Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Institutet, holdt under hendes aktuelle rundrejse til flere europæiske hovedstæder. I København talte hun for en workshop for diplomater, der blev holdt i Russisk Center for Videnskab og Kultur.

Zepp-LaRouche er overbevist om, at verden nu befinder sig på en kurs, der fører ind i en blindgyde, med truslen om økonomisk kollaps og atomkrig. For at undgå sådanne katastrofer, må verdensbegivenhederne ændre kurs. Til dette formål mener hun, at EU og USA må gå med i BRIKS-nationernes opbygning af Den eurasiske Landbro, der blev indledt af den kinesiske præsident Xi Jinping – Den nye Silkevej. Zepp-LaRouche foreslår også, at Grækenland nu muligvis kunne blive en bro mellem Vesten og BRIKS.

»Ingen af de løfter, man gav til Rusland, da Sovjetunionen opløstes, blev holdt, og ingen af Ruslands tilbud om samarbejde blev besvaret«, sagde Helga Zepp-LaRouche til TASS under et interview. »Dette skyldtes, at de amerikanske neokonservative i Bush senior-regeringen på det tidspunkt satsede på politikken med Projekt for et Nyt Amerikansk Århundrede (PNAC), der indeholdt idéen om, at USA skulle herske over verden som et verdensimperium.«

»Alle de politiske udspil, der fulgte, såsom regimeskift ved hjælp af de såkaldte 'farvede revolutioner', opbygningen af et globalt, ballistisk missilforsvarssystem og NATO's og EU's udvidelse mod Øst, frem til Ruslands grænser, var ganske enkelt en udarbejdelse af dette strategiske mål«, sagde hun. »Samtidigt blev NATO-doktrinen med Gensidigt Garanteret Ødelæggelse, MAD, erstattet af konceptet om en Førsteangrebs-doktrin. Det er grunden til, at der netop nu er et voksende kor af fremragende strateger i Vesten, der advarer om den umiddelbart overhængende fare for en Tredje Verdenskrig.«

»Siden ophævelsen af Glass/Steagall-loven i 1999, der fjernede enhver lovregulering af bankerne«, fortsatte Schiller Institutets leder, »er verden faldet i rovgriske klør, der beriger de få på bekostning af, og med, milliarder af menneskers lidelser, gennem et finanssystem, der grundlæggende set er blevet et kæmpe kasino. Der er en enorm derivatgæld, der ikke kan betales, hvilket er den virkelige årsag til krigsfaren.«

»Der foregår i øjeblikket en stor kamp om USA's sande identitet«, rapporterede Zepp-LaRouche. Hun sagde, at kampen står mellem imperiefraktionen, der ønsker verdensherredømmet, og så de kræfter, der ønsker at genrejse Amerika som en republik, som det var de grundlæggende fædres hensigt.

Der foregår også en alvorlig kamp for at afslutte Wall Streets diktatoriske magt over Kongressen, med en genfremstilling af et lovforslag for Glass-Steagall. Hvis USA vendte tilbage til sit oprindelige, økonomiske system, kunne det samarbejde meget godt med BRIKS-nationernes nye kreditinstitutioner, såsom den Nye Udviklingsbank og AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank)«, fortalte hun TASS. »Så kunne USA vende tilbage til John Quincy Adams' udenrigspolitik ... og det er præcis Xi Jinpings koncept for udenrigspolitik, med hans win-win-fremgangsmåde med at bygge den Nye Silkevej, og ligeledes Narendra Modis eller Vladimir Putins.«

Zepp-LaRouche hævder, at »Alt vil afhænge af vores evne til at sætte alternativet med et nyt paradigme med samarbejde på dagsordenen i tide. Menneskeheden er nået til en skillevej; vi kan enten definere vores fælles interesse ud fra et standpunkt om fremtiden, eller også vil vi måske ikke længere eksistere. Det er grunden til, at Schiller Instituttet i øjeblikket er engageret i en international kampagne for at overbevise flere og flere individer og institutioner om, at det eneste, fornuftige alternativ til Tredje Verdenskrig er at tage hinanden i hånden til gavn for menneskehedens fælles mål.«

Helga Zepp-LaRouche stiftede Schiller Instituttet i 1984 i sammenhæng med krisen med mellemdistanceraketterne i begyndelsen af 1980'erne. Formålet med Instituttet var at lægge et andet koncept for relationer med udlandet på bordet, og det fik navn efter Friedrich Schiller (1759-1805), fordi det var stifterens synspunkt, at en ny, retfærdig verdensorden kun kan lykkes, hvis den ledsages af en renæssance inden for klassisk kultur.

English:

TASS Interviews Zepp-LaRouche on War-Avoidance and the BRICS Process

Feb. 3, 2015 (EIRNS)—The Copenhagen bureau of TASS, official news agency of the Russian Federation, today released an interview with Schiller Institute leader Helga Zepp-LaRouche, done during her visit to Denmark for an event with diplomats on Jan. 30. The Russian-language wire has appeared, so far, on the news site ru.euronews.com. The English translation below was done

by EIR, using the original English text of Zepp-LaRouche's replies, from which the published form was excerpted. [RBD]

Schiller Institute Leader Helga Zepp-LaRouche Calls for Uniting the Efforts of the European Union, the United States, and the BRICS

COPENHAGEN, February 3. /Nikolai Morozov, TASS/. The need for a new world economic order and new international relations is the central idea in the speeches being given by German politician Helga Zepp-LaRouche, founder and president of the Schiller Institute, during her current tour of several European capitals. In Copenhagen she addressed a workshop for diplomats, held at the Russian Center for Science and Culture.

Zepp-LaRouche believes that the world is now on a pathway leading to a dead end, with the threat of economic collapse and nuclear war. In order to avoid such catastrophes, the direction of world events must be changed. For this purpose, she thinks, the European Union and the United States should join the BRICS nations in building the Eurasian land-bridge initiated by Chinese President Xi Jinping—the new Silk Road. Zepp-LaRouche also suggests that Greece could now become a bridge between the West and the BRICS.

"None of the promises given to Russia at the time of the disintegration of the Soviet Union were kept, and none of her offers for cooperation responded to," Helga Zepp-LaRouche told TASS in an interview. "This was because the U.S. neocons of the Bush, Sr. administration, at that moment, went for the policy of the Project for a New American Century (PNAC), which embodied the idea of the USA ruling the world as a world empire."

"All the policies which followed, such as regime change with the help of the so-called 'color revolutions,' the construction of a global Ballistic Missile Defense system, and the eastward expansion of NATO and the EU up to the borders of Russia, were simply an elaboration of that strategic goal," she said. "At the same time, the NATO doctrine of Mutual Assured Destruction, MAD, was replaced by the conception of a First Strike Doctrine. This is why there is, right now, a growing chorus of eminent strategists in the West, who are warning of the immediate danger of a Third World War."

"Since the repeal of the Glass Steagall Act in 1999, which eliminated any banking regulation," continued the Schiller

Institute leader, "the world has fallen into the hands of predators, who enrich the few, at the expense and suffering of billions of human beings, with the help of a financial system, that has essentially become a big casino. There is an enormous unpayable derivatives debt, which is the real cause of the war danger."

"There is, right now, a big fight for the true identity of the United States," Zepp-LaRouche reported. She said that the fight is between the imperial faction, which wants world domination, and the forces who want to restore America as a republic, as it was intended by the founding fathers.

"There is also a serious fight to end the dictatorial power of Wall Street over the Congress, with the reintroduction of the Glass Steagall law. If the USA went back to its original economic system, it could cooperate very well with the new credit institutions of the BRICS nations, such as the New Development Bank, and the AIIB (Asian Infrastructure Investment Bank)," she told TASS. "Then the United States could return to the foreign policy of John Quincy Adams, ... and that is exactly the foreign policy concept of Xi Jinping, with his win-win approach of building the new Silk Road, or Narendra Modi or Vladimir Putin." Zepp-LaRouche holds that, "Everything will depend on our ability to put the alternative of a new paradigm of collaboration on the agenda in time. Mankind has reached a branching point: either we can define our common interest from the standpoint of the future, or we may not exist. That is why the Schiller Institute is presently involved in an international campaign, to convince more and more individuals and institutions, that joining hands for the common aims of mankind, is the only reasonable alternative to World War III."

Helga Zepp-LaRouche founded the Schiller Institute in 1984, in the context of the middle-range missile crisis of the early 80s. Its main aim was to put a different conception of foreign relations on the table, and it was named after Friedrich Schiller (1759-1805) because it was the founders' view, that a new just world economic order can only succeed, if it is accompanied by a renaissance of classical culture.

Russian:

ОБЩЕСТВО: МИР-ПОРЯДОК-МНЕНИЕ

Глава “Института Шиллера” Хельга Цепп-Ларуш призывает к объединению Евросоюза, США и БРИКС

КОПЕНГАГЕН, 3 февраля. /Корр. ТАСС Николай Морозов/. Необходимость нового мирового экономического порядка и новых международных отношений – ключевая идея выступлений германского политика, основателя и президента “Института Шиллера” Хельги Цепп-Ларуш в ходе поездки по ряду европейских столиц. В частности, в Копенгагене она провела семинар для дипломатического корпуса в Российском центре науки и культуры /РЦНК/.

Цепп-Ларуш убеждена, что путь, которым идет в настоящее время мир, ведет в тупик, угрожает экономическим коллапсом и ядерной войной. Для того, чтобы избежать катастрофы, необходимо изменить направление мирового развития. Для этого, считает она, Евросоюз и США должны присоединиться к странам БРИКС для строительства по инициативе председателя КНР Си Цзиньпина евразийского континентального моста – нового Шелкового пути. Цепп-Ларуш полагает, что связующим звеном между западными странами и БРИКС сейчас могла бы стать Греция.

“Ни одно из обещаний, данных России в период распада Советского Союза, не было выполнено, и ни одно из ее предложений по сотрудничеству не получило ответа, – сказала Хельга Цепп-Ларуш в интервью корр. ТАСС. – Дело в том, что американские неоконсерваторы из администрации Буша-старшего взяли тогда на вооружение “Проект для нового американского века”, который воплотил идею управления США всей планетой как мировой империей”.

“Проводившаяся после этого политика – устранение неугодных режимов в ходе так называемых “цветных революций”, создание глобальной системы ПРО, расширение НАТО и ЕС на восток, к границам России, была лишь конкретизацией этой стратегической цели, – отметила она. – Одновременно натовская доктрина “гарантированного взаимного уничтожения” была заменена “доктриной первого удара”. Вот почему сейчас нарастает хор видных стратегов Запада, которые предупреждают

о непосредственной опасности третьей мировой войны”.

“С отменой в 1999 году закона Гласса-Стиголла в США было устранено регулирование банков, – продолжала глава “Института Шиллера”. – Мир попал в руки хищников, которые обогащают немногих за счет страданий миллиардов людей с помощью финансовой системы, которая, по сути, стала большим казино. При помощи производных финансовых инструментов создан огромный неоплатный долг, который также является реальной причиной угрозы войны”.

В настоящее время в США развернулось сражение за подлинную идентичность Америки, отметила Цепп-Ларуш. Оно идет между имперской фракцией, которая стремится к господству в мире, и силами, которые хотят восстановить республиканскую Америку, какой ее видели отцы-основатели. Также ведется борьба за то, чтобы положить конец диктаторской власти Уолл-стрита над Конгрессом путем восстановления закона Гласса-Стиголла.

“Возвращение США к исходной экономической системе открыло бы путь к сотрудничеству с новыми кредитными организациями стран БРИКС – Банком развития и Азиатским банком инфраструктурных инвестиций, – утверждает собеседник агентства. – Тогда США могли бы вернуться к внешней политике Джона Куинси Адамса /.../, а это как раз – внешнеполитическая концепция Си Цзиньпина с ее выгодным для всех подходом к строительству нового Шелкового пути, или Нарендры Моди, или Владимира Путина”.

“Все будет зависеть от нашей способности вовремя вынести на повестку дня новую парадигму сотрудничества, – считает Цепп-Ларуш. – Человечество достигло поворотного пункта: либо мы определим наши общие интересы в перспективе будущего, либо, возможно, перестанем существовать”. “Поэтому “Институт Шиллера” сейчас ведет международную кампанию, чтобы убедить как можно больше людей и организаций, что только объединение во имя общих целей человечества может быть разумной альтернативой третьей мировой войне”.

Международный “Институт Шиллера” был основан Хельгой Цепп-Ларуш в 1984 году в контексте кризиса вокруг ракет средней дальности в начале 1980-х годов. Он ставил целью обновить

международные отношения и был назван в честь Фридриха Шиллера /1759-1805 годы/, так как его создатели убеждены, что новый мировой экономический порядок возобладать, только если будет сопровождаться возрождением классической культуры. –0–

EIR LEDER: Efter Wall Streets bankerot

30. jan. 2015 – Wall Streets banksystem står atter over for en krise med trussel om bankerot – denne gang udløst af sammenbruddet af gæld og derivater i olie- og råvaremarkedet. Selv bankierer i centralbankerne ved, at det vil blive lige så slemt, eller værre, som endnu et 2008-krak.

Disse banker har været generelt bankrotte, siden fjernelsen af Glass-Steagall fik sin virkning. Wall Streets krise med truslen om bankerot er forværret af euroens fald og det faktum, at alle de største, europæiske banker, og ganske bestemt inklusive London-bankerne, er proppet til ørerne med giftige værdipapirer, i mere og mere varierede udgaver.

Et finanskrak, der er værre end det i 2008, hænger umiddelbart over hele dette bankrotte London-Wall Street-system. USA må omgående skabe en stødpude for sin økonomi og sine borgere mod dette krak. LaRouche har planen:

Wall Street-bankerne bør lukkes og sættes igennem en konkursbehandling, således at de kan fortsætte visse begrænsede funktioner som kommercielle banker. Deres mulighed for at styre tingene i den amerikanske økonomi må nu afsluttes.

Indled en konkursbehandling af disse storbanker ved at genindføre Glass/Steagall-loven for at opdele de dødsdømte, spekulative afdelinger fra deres garanterede, lovmæssige kommercielle banker – og lad førstnævnte gå under.

Til at erstatte dette må der skabes en stødpude af kredit – statslig kredit – der kan sætte folk i produktive, velbetalte beskæftigelser. Det betyder

beskæftigelse, der er relateret til afgørende nødvendige, nye projekter inden for moderne infrastruktur.

Stil en kilde til statslig kredit til rådighed, der skal bruges af delstaternes regeringer og den føderale regering til at skaffe beskæftigelse til fagligt uddannede og til økonomisk udvikling. USA må påtage sig en begrænset gæld for at gøre dette, men den må udelukkende kun helliges dette formål. Det har været gjort før; det må gøres igen.

Skab en Reconstruction Finance Coporation (Kreditanstalt for Genopbygning) med en statslig startkapital, og udsted RFC-obligationer til offentligheden og de kommercielle banker, der skal støtte nationale projekter og delstatsprojekter.

Og, skab en Nationalbank med en startkapital bestående af ny gæld i Finansministeriet, og skaf størstedelen af denne Banks kapital ved en frivillig ombytning af eksisterende 3- til 30-årig gæld i Finansministeriet. Hvis 500 mia. dollar af statsgæld frivilligt investeres i Nationalbanken, kan Finansministeriet udstede for 500 mia. dollar statsgældsbeviser til Banken, der kan begynde at udstede kredit til produktivitet og beskæftigelse.

Af absolut afgørende betydning for denne nye Nationalbank og RFC: Gå med i BRIKS! Accepter den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til Obama på APEC-topmødet sidste november.

Brug Nationalbanken og RFC til at gå med i den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og de andre nye internationale udviklingsbanker og fonde til infrastruktur i den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej. Og mangedobl samtidigt stødpuden af statslig kredit til ny infrastruktur og produktive investeringer i Amerika.

Skab en ny økonomisk platform for Amerikas økonomi, der »drives frem« ved hjælp af udvikling af fusionsteknologier og fusionskraft. Lancer på ny Amerikas tilstedeværelse i Solsystemet i konkurrence og samarbejde med Kinas måneprogram, der nu er verdens førende rumprogram.

En ny nedsmeltning af Wall Street vil ramme økonomien som en storkrig. Og Wall Street optrapper finansiel krigsførelse og anden form for krigsførelse imod »fjenderne« Kina og Rusland, hvilket er i færd med at føre til en faktisk, *termonuklear krig*.

Hvis vi omgående iværksætter LaRouche-planen, kan dette stoppes.

Diplomatseminar i København om BRIKS/Verdenslandbroen en succes

København, 30. jan. 2015 – Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København i dag, med titlen, »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Efter fr. LaRouches kraftfulde tale, talte repræsentanter fra tre af ambassaderne fra BRIKS-nationerne – Rusland, Kina og Sydafrika. Desuden stillede repræsentanten for Brasilien et spørgsmål under den efterfølgende diskussion.

Videoerne og lydfilerne af fr. LaRouches tale, og den tale, som hr. Machiel Renier van Niekerk, repræsentanten fra Sydafrikas ambassade i Danmark, holdt, kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4818>

I seminaret deltog repræsentanter fra 14 ambassader fra Europa, Asien, Afrika og Sydamerika, sammen med nogle danske erhvervsfolk og Schiller Instituttets aktivister.

Fr. LaRouche indledte sin tale med udviklingen i Grækenland, og hvordan landet kan blive et forbindelsesled mellem Europa og BRIKS. Hun talte om, hvor tæt vi er på en total nedsmeltning af finanssystemet, hvor tæt vi er på en atomkrig, og hvad forbindelsen mellem de to er. Hun understregede, at den fare, der repræsenteres af skiftet i USA's strategi for atomkrig, til en førsteangrebsdoktrin, sammen med afbrydelsen af kommunikationen mellem USA og Rusland, der rent faktisk var intakt under den cubanske missilkrise, betyder, at vi er tættere på atomkrig i dag, end nogen sinde før. Ja, der er et alternativ: Hvis vi får Europa og USA til at acceptere Xi Jinpings tilbud om at gå med i deres økonomiske alliance for udvikling.

Fr. LaRouche fremlagde det momentum, der er for BRIKS' økonomiske udvikling, og det perspektiv, der er skitseret i den nye EIR-rapport »Den Nye Silkevej er blevet til Verdenslandbroen«, som hendes mand Lyndon LaRouche og hun selv, så vel som Schiller Instituttet, har kæmpet for i årtier.

Hun appellerede til deltagerne om at sætte dette alternativ på verdensdagsordenen ved at cirkulere idéerne i vores nye rapport gennem at arrangere interviews, kommentarer, kontakte folk fra erhvervslivet, der ville få gavn af Verdenslandbroen, cirkulere vores resolution og generelt ved at arbejde sammen med os i fremtiden.

Kontakt venligst EIR og Schiller Institutet for at få rapporten »Den Nye Silkeveje er blevet til Verdenslandbroen« og brochuren »Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden« og andet materiale, og for deltagelse i fremtidige møder.

Schiller Institutet: + 45 35 43 00 33, 51 21 72 06.

si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk

EIR: + 45 35 43 60 40

Læs også (hvis du ikke allerede har!):

Helga Zepp-LaRouche: [Introduktion: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#)

[Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen: public meeting January 31, 2015](#)

N.B.: The above video ends 18 minutes into the discussion. The complete version of the discussion is found below.

The music can only be heard from the audio file.

Den russiske nyhedsbureau [TASS interviewer Zepp-LaRouche i København om at undgå krig og BRIKS-processen](#)

1. Introduction by Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute in Denmark

2. Music:

Ach! zu kurz, double fugue by Mozart

Ave Verum by Mozart

The Hans Christian Andersen vocal quartet

Vender sig Lykken fra dig, (C. Hauch, Carl Nielsen)

Vittoria, mio core!

Feride Istogu Gillesberg, sopran

Michelle Rasmussen, piano

3. Helga Zepp-LaRouche, international president of The Schiller Institute

How has the election in Greece changed the world

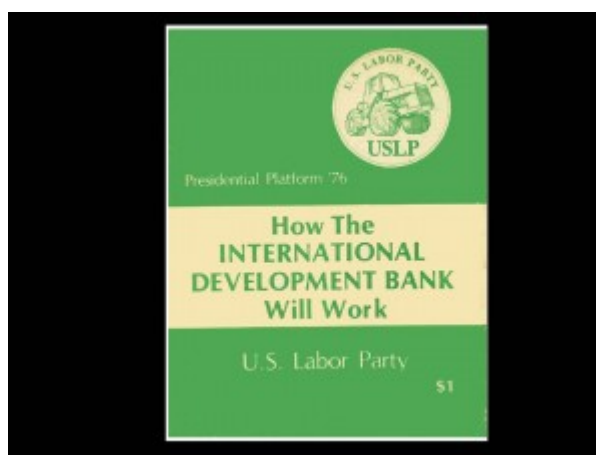
The international financial collapse

The danger of nuclear war

The New Silk Road Becomes The World Land Bridge

4. Discussion

Dias fra mødet:

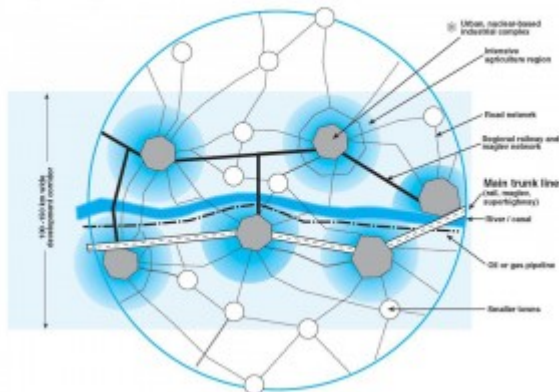

Eurasia: Main Routes and Selected Secondary Routes of the Eurasian Land-Bridge

This map represents the schematic of the Eurasian Land-Bridge plan laid out by the Schiller Institute in the early 1990s. Compare this with the map of the status of today's Land-Bridge network, see page 1.23.

Graphic Representation of a Development Corridor

The World Land-Bridge Network—Key Links and Corridors
Continued, underway or envisaged

LAND ① Great Inland Channel Canal (Malaysia) ② Bering Strait Tunnel ③ Suez Canal Expansion/Deepening/Shortened Connection ④ Red Sea-Aden-Gulf Canal ⑤ Taiwan Tunnel ⑥ Japan-Korea Submarine Tunnel ⑦ "Water Tunnel"	⑧ Strait of Messina Bridge ⑨ Bosphorus Strait Bridge ⑩ Mersin of the Canal ⑪ Singapore Strait-Cape Tunnel ⑫ Yangtze Canal Expansion ⑬ Baku-Turkmen Link ⑭ Strait of Gibraltar Tunnel ⑮ "English Channel" Tunnel ⑯ "Trans-Andean Continental Link"	ROAD/RAIL ⑰ Trans-Asian Railway ⑱ Trans-Asian Railway ⑲ Trans-Asian Railway ⑳ Trans-Asian Railway ㉑ Trans-Asian Railway ㉒ Trans-Asian Railway ㉓ Trans-Asian Railway ㉔ Trans-Asian Railway ㉕ Trans-Asian Railway ㉖ Trans-Asian Railway ㉗ Trans-Asian Railway ㉘ Trans-Asian Railway ㉙ Trans-Asian Railway ㉚ Trans-Asian Railway ㉛ Trans-Asian Railway ㉜ Trans-Asian Railway ㉝ Trans-Asian Railway ㉞ Trans-Asian Railway ㉟ Trans-Asian Railway ㊱ Trans-Asian Railway ㊲ Trans-Asian Railway ㊳ Trans-Asian Railway ㊴ Trans-Asian Railway ㊵ Trans-Asian Railway ㊶ Trans-Asian Railway ㊷ Trans-Asian Railway ㊸ Trans-Asian Railway ㊹ Trans-Asian Railway ㊺ Trans-Asian Railway ㊻ Trans-Asian Railway ㊼ Trans-Asian Railway ㊽ Trans-Asian Railway ㊾ Trans-Asian Railway ㊿ Trans-Asian Railway	Other ① China Africa Rail Line ② Australia-Asia Railway ③ Maritime Silk Road ④ Northern Sea Route

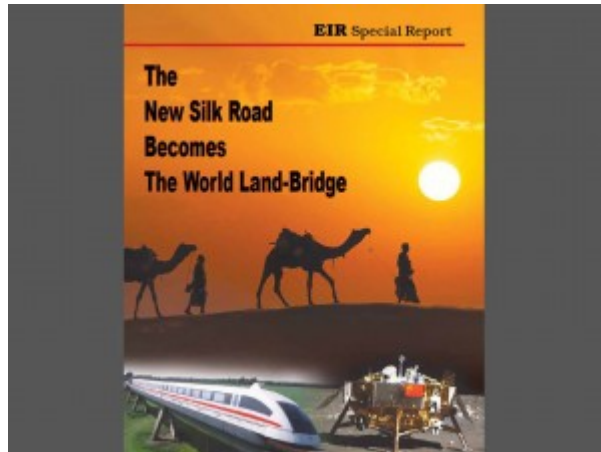
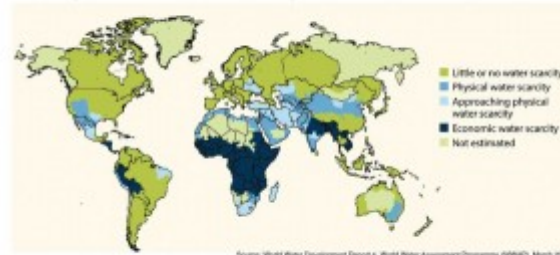
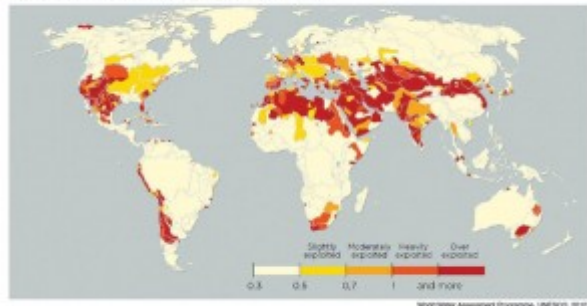

FIGURE 2
Global Physical and Economic Water Scarcity

Global Water Stress Indicator (WSI) in Major Basins

China's Experimental Advanced Superconducting Tokamak (EAST), above, was the first fully superconducting tokamak in the world, and is today, a higher-level tokamak than any found in the United States.

[Fra LaRouche-bevægelsen 30. jan. 2015:](#)
[Helga Zepp-LaRouche bringer](#)

kendsgerningerne om Wall Streets krigsprovokationer til Tyskland og Europa

De to første EIR-seminarer i Berlin og Frankfurt med Helga Zepp-LaRouche har bragt kendsgerningerne om den umiddelbart overhængende fare for en atomkrig – og Verdenslandbroen som alternativet – til Tyskland og Europa som helhed, på et tidspunkt med forhøjet fare og voksende politisk krigsførelse. Det faktum, at de to begivenheder med Zepp-LaRouche, der fandt sted tirsdag og torsdag, kom umiddelbart i hælene på chokket efter det græske valg, øgede kun virkningen.

Wall Street og [City of] London er håbløst og uafvendeligt bankerot, og den eneste virkelige mulighed til at forhindre krig er at indlede omgående lovmæssig konkursbehandling mod deres derivat- og anden spillegæld til 1,7 milliard dollar – der begynder med genindførelsen af Glass-Steagall.

Det bliver mere og mere åbenbart, at den græske gæld aldrig kan tilbagebetales, og at de græske handlinger i Syriza-regeringens første dage – med annullering af lovgivning om privatisering, som Trojkaen havde dikteret – betyder, at det græske brud med folkemordspolitikken både kan udløse en ny politik, men også fungere som detonator for en desperat London-Wall Street-blok til at presse på for at få krig mod Rusland og Kina. Som Lyndon LaRouche tirsdag advarede om, så optrapper det græske valg faren for krig og kræver omgående nødhandlinger.

Torsdag skrev både Ambrose Evans-Pritchard, talerør for britisk efterretningstjeneste ved *Daily Telegraph*, og klummeskribent ved *Washington Post* Harold Meyerson, om behovet for at sammenkalde til en europæisk konference til nedskrivning af gæld efter samme model som London-konferencen i 1953, der annullerede halvdelen af den tyske krigsgæld fra begge verdenskrige, lod den resterende gæld løbe over 30 år og, sammen med Marshall Planen, udvirkede det tyske, økonomiske mirakel. Pritchard gjorde det klart, at den græske gæld aldrig kan betales, og at det græske folk gjorde ret i at afvise Trojkaen, mens Meyerson krævede, at Tyskland behandlede Grækenland, som USA havde behandlet Tyskland, efter Hitler var besejret.

Alt imens intet endnu er blevet offentliggjort, står det klart, at de europæiske udenrigsministres møde for at indføre flere sanktioner mod Rusland – som er intet mindre end yderligere krigsprovokationer – var et slagsmål, der endte med beslutningen om at bevare de eksisterende sanktioner frem til og med september,

men ikke indføre nye sanktioner. Før mødet begyndte, gjorde Grækenland det klart, at der ikke var »konsensus« til nye sanktioner, fordi de aldrig var blevet konsulteret.

Disse modforholdsregler indikerer en voksende frygt for et atomart armageddon. De advarsler, der blev offentliggjort i sidste uge af Igor Ivanov, Sam Nunn, Richard Lugar og Theodore Postol, fik tilslutning fra Mikhail Gorbatsjov torsdag i et Interfax-interview, hvor han atter advarede om, at Vesten er i færd med at fremprovokere en ny, kold krig, der hurtigt vil blive til en varm krig – inklusive en atomkrig.

Obama er en lakaj for London-Wall Street-kræfterne, der driver verden mod generel krig. Som Lyndon LaRouche i de seneste uger gentagne gange har advaret om, så er den eneste vej ud af armageddon at nedlukke magtapparatet bag krigspolitikken. Det betyder at lukke Wall Street ned og i dets sted indføre et kreditsystem efter Hamiltons principper for at alliere USA med BRIKS.

Russiske, kinesiske og indiske udenrigsministre vil mødes den 2. februar i Beijing for at fremme BRIKS-dagsordenen og, utvivlsomt, for at undersøge og evaluere den voksende fare for generel krig. Præsident Obamas optræden i Indien var, iflg. iagttagere, afskyelig – en fornærmelse af Indien. Obama afkortede sit besøg i Indien, der mindedes Indiens Republikkens Dag, for at fare af sted til Riyadh for at logre for den nye, saudiske konge, hvis forbindelser til al-Qaeda og andre jihadistiske er velkendte og veldokumenterede i verdens efterretningskredse. Hjemme holder Obama fortsat fast ved Bush-Cheney-mørklægningen af de 28 sider. Denne optræden i Riyadh føjede til den allerede intense, globale, indledende opbygning af krig. Så snart Obama vendte tilbage til USA, bekendte han offentligt sit partnerskab med Huset Saud.

[Copenhagen diplomatic seminar with Helga Zepp LaRouche: The New Silk Road Becomes the World Land Bridge](#)

We discovered that Mr. Van Niekerk's speech was cut off before its completion in the first video. The full version is in the second video.

See below for the texts of the speeches by Hu Yi from the Embassy of China, and Mr. Van Niekerk from the Embassy of South Africa, and the slides Mrs. LaRouche used in her presentation.

[TASS interviews Zepp-LaRouche in Copenhagen on war avoidance and the BRICS process: på dansk, in English, русский язык](#)

Successful BRICS/World Land Bridge diplomatic seminar today in Copenhagen

COPENHAGEN, Jan. 30, 2015 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche was the main speaker at a diplomatic seminar held at the Russian Culture Center in Copenhagen today entitled, “Economic development, and cooperation among nations, or, economic collapse, war and terror? The New Silk Road Becomes the World Land Bridge.” After Mrs. LaRouche's powerful speech, embassy representatives from three of the five BRICS nations gave speeches – Russia, China and South Africa. In addition, the Brazilian representative asked a question during the discussion. Sound files of Mrs. LaRouche's speech, and Mr. Machiel Renier van Niekerk, the representative from the South African embassy in Denmark, are available at: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4818> Videos will be available later today.

Representatives from 13 embassies from Europe, Asia, Africa and South America participated, along with some Danish businessmen, and Schiller Institute organizers.

Mrs. LaRouche began with the developments in Greece, how they can become a link between Europe and the BRICS, how close we are to a full blowout of the financial system, how close we are to nuclear war, and the connection between the two. She emphasized that the danger posed by the change in the U.S. nuclear war strategy to a first strike doctrine, together with severing the communications between the U.S. and Russia, which were actually intact during the Cuban Missile Crisis, means that we are closer to nuclear war now than ever before. Yet, there is an alternative, if we get Europe and the U.S. to accept Xi Jinping's offer to join their economic development alliance.

Mrs. LaRouche presented the BRICS economic development momentum, and the perspective outlined in the new EIR report “The New Silk Road Has Become The World Land Bridge,” which her husband Lyndon LaRouche and herself, as well as the Schiller Institute, had been fighting for for decades.

She appealed to the attendees to put this alternative on the world agenda by circulating the ideas in our new report through arranging interviews, commentaries, contacting business layers who would benefit from the Land Bridge, circulating our resolution, and, in general, working together with us in the future.

Please contact EIR and Schiller Institute for obtaining “The New Silk Road Has Become The World Land Bridge” report and other material, and to attend future meetings.

Schiller Institute: +45 35 43 00 33, 51 21 72 06, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk.

EIR: +45 35 43 60 40

Other homepages:

English: www.larouchepac.com

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Russian: <http://larouchepub.com/russian/index.html>

Chinese: <http://chinese.larouchepub.com/>

Spanish: <http://larouchepub.com/spanish/index.html>

<http://spanish.larouchepac.com/>

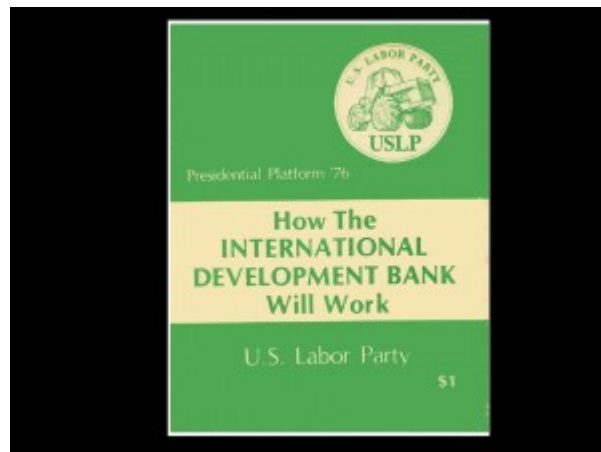
French: <http://www.solidariteetprogres.org/>

Other languages: <http://schillerinstitut.dk/si/international-links/>

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Download \(PDF, 53KB\)](#)

Dias fra mødet:

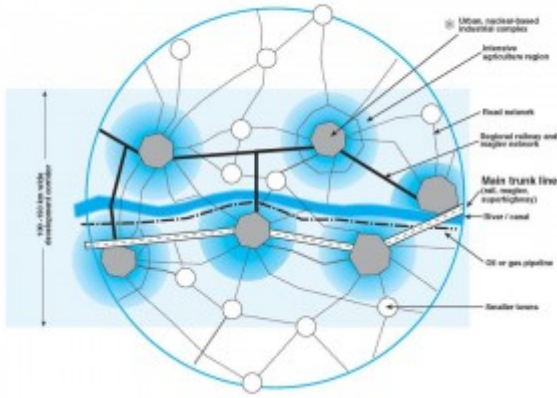

Eurasia: Main Routes and Selected Secondary Routes of the Eurasian Land-Bridge

This map represents the schematic of the Eurasian Land-Bridge plan laid out by the Schiller Institute in the early 1990s. Compare this with the map of the status of today's Land-Bridge network, see page 1.23.

Graphic Representation of a Development Corridor

The World Land-Bridge Network—Key Links and Corridors
Continued, underway or completed

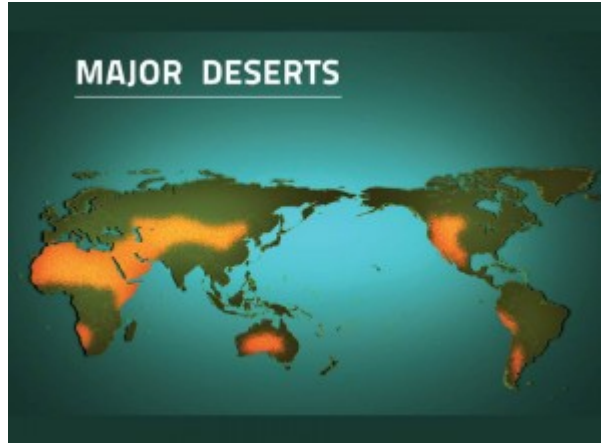
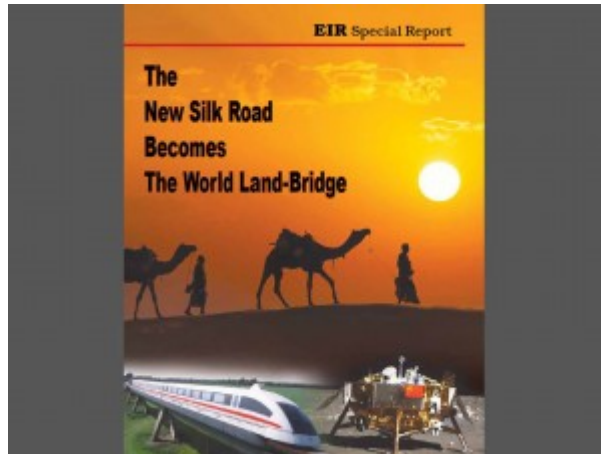
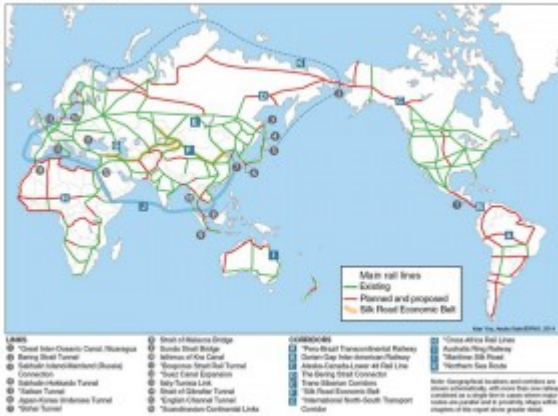
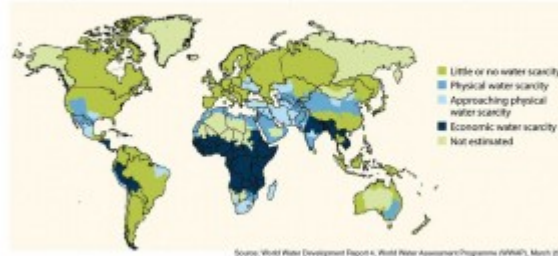
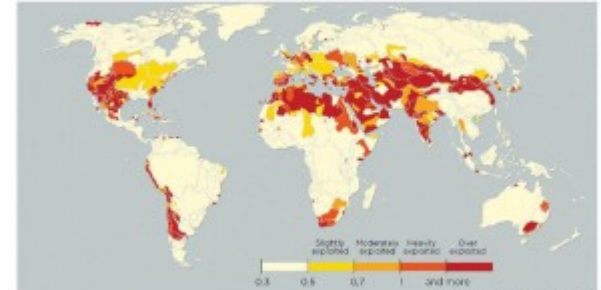

FIGURE 2 Global Physical and Economic Water Scarcity

Source: World Water Development Report 4, World Water Assessment Programme (WWAP), March 2012

Global Water Stress Indicator (WSI) in Major Basins

Water Stress Assessment Programme, UN-WFP, 2012

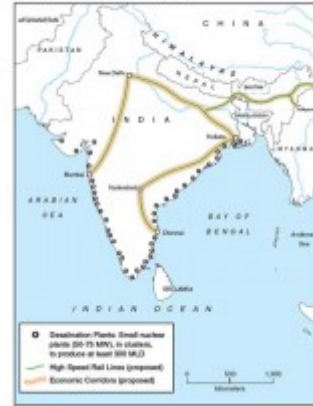

South-North Water Diversion Project

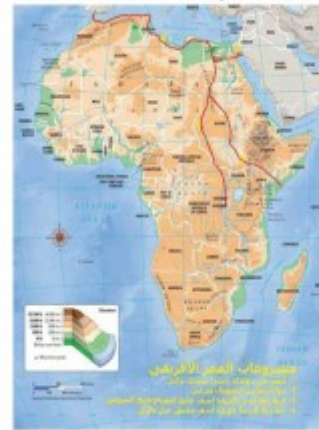
Source: Chinese Ministry of Water Resources, March 2012, p. 10

India—Proposed High Speed Rail, Economic Corridors, Coastal Nuclear-Desalination Plants

Africa Pass: Four Phases of Transport Corridors

The Energy Density of Fuels

FUEL SOURCE	ENERGY DENSITY (J/g)
Combustion of Wood	1.8×10^4
Combustion of Coal (Bituminous)	2.7×10^4
Combustion of Petroleum (Diesel)	4.6×10^4
Combustion of H_2/O_2	1.3×10^5 (full mass considered)
Combustion of H_2/O_2	1.2×10^5 (only H_2 mass considered)
Typical Nuclear Fuel	3.7×10^9
Direct Fission Energy of U-235	8.2×10^{10}
Deuterium-Tritium Fusion	3.2×10^{11}
Annihilation of Antimatter	9.0×10^{13}

The World's Nuclear Plants, in August 2005

International Nuclear Safety Centre, ICS

China's Experimental Advanced Superconducting Tokamak (EAST), above, was the first fully superconducting tokamak in the world, and is today, a higher-level tokamak than any found in the United States.

[LaRouche-bevægelsen 28. jan. 2015:](#) [LaRouche kræver Wall Streets](#) [nedlukkes, før dets kollaps udløser](#) [atomkrig](#)

I en omfattende diskussion med kolleger tirsdag 27. jan. krævede Lyndon LaRouche omgående handling, på et niveau, der svarer til præsidentskabet, for at erklære Wall Street konkurs og omgående erstatte det med et overgangssystem med statslig kredit til igangsætning af presserende nødvendig, kapitalintensiv infrastruktur- og jobskabelse. LaRouche understregede, at uden sådanne omgående handlinger, vil det allerede igangværende kollaps af Wall Street-boblen udløse en atomkrig med Rusland, der vil blive en udslettelseskrig for hele menneskeheden.

LaRouche opfordrede sine kolleger til at handle som alle store, amerikanske præsidenter, der alle lancerede en politik, der aldrig før var blevet iværksat.

»Vi behøver omgående, passende forholdsregler for at lukke Wall Street ned. Alexander Hamilton-princippet er vores model«, erklærede LaRouche og tilføjede, at »Hastigheden, hvormed Wall Street går bankerot, øges. Det er derfor, vi omgående må have hasteforanstaltninger.«

»Alternativet er en atomkrig med Rusland. (fremh. red.) Vi må få kontrol over Obama ved at indføre et nyt, økonomisk system. Enten indfører vi en politik i tradition efter Hamilton, eller også er situationen håbløs«, sluttede LaRouche.

Wall Street er håbløst bankerot og må ikke få lov til sænke, hvad der er tilbage af den amerikanske realøkonomi. De seneste statistikker over salget af varige forbrugsgoder viste, at december 2014 var den fjerde, konsekutive måned med slagsnedgang, hvilket er en indikation på, at realøkonomien befinder sig i en tilstand af kollaps, drevet frem af Wall Streets hasardspil, som for-store-til-at-lade-gå-bankernes massive spekulationsorgie i skiferolie og -gas, der er ved at oppustes til et 20 billiondollar-krak, er et typisk eksempel på.

LaRouche stillede følgende spørgsmål til det amerikanske folk og til de mentalt raske elementer i regeringsinstitutionerne:

»Er I parate til at gå bankerot sammen med Wall Street, eller er I parate til at sætte Wall Street under konkursbehandling og i stedet indføre et alternativt Hamilton-system?«

LaRouche tilføjede, at så sent som under Clintonregeringen eksisterede midlerne til at gennemføre en sådan omstrukturering – minus Wall Street-parasitterne.

Hvis der ikke kommer en sådan omgående handling for at fremtvinge Wall Streets konkurs ved at genindføre Glass-Steagall og indføre et statsligt kreditsystem, vil Wall Street krakke og dernæst kræve en bailout (redning gennem statens penge).

»Det vil blive den lunte, der lancerer en ny verdenskrig«, understregede LaRouche. »Vi må nedlukke Wall Street nu som den eneste måde til at afværge en termonuklear udslettelseskrig.«

LaRouche forklarede, at en midlertidig, statslig kreditmekanisme omgående må etableres for at yde kredit til realøkonomien, mens man etablerer en mere permanent, ny Nationalbank og relaterede institutioner.

LaRouche bemærkede, at, ironisk nok, så vil det nylige gennembrud med søndagens

græske valg, der afviste Trojkaens masse mord, ligeledes accelerere driften hen mod et termonukleært opgør, fordi det vil tjene som endnu en udløser for Londons og Wall Streets desperation over, at deres system er i færd med at eksplodere.

»Vi må gøre det, der er nødvendigt, når alle andre er lammet af en klump i halsen. Og det begynder med den enkle, men dødbringende sandhed, at Wall Street allerede er død, og det er den eneste årsag til, at verden står helt ude på randen af termonuklear udslettelse.«

EIR FOKUS: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

En konference om statsgæld for hele Europa, i lighed med den konference, der førte til Londonaftalen om statsgæld fra 1953, der endeligt afgjorde Tysklands udenlandsgæld, er blevet foreslået af både det græske Syriza-parti og De uafhængige Grækere, og har skabt hovedoverskrifter i de europæiske medier.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

BRIKS-nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: ØKONOMISK RETFÆRDIGHED ER EN UMISTELIG RETTIGHED. Af Helga Zepp-LaRouche

Hovedtale, komplet, ved Schiller Institutets konference 17. januar i New York.

»Jeg er her for at tale om en skøn vision om en verden uden krig og terrorisme.

Det lyder jo som et meget usandsynligt forslag på dette tidspunkt, hvor vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig. ... Men det er inden for rækkevidde. Og potentialet til at få verden på fode igen, få verden i orden, eksisterer.»

Se Også: [Lyndon LaRouches budskab til konferencen: En mobilisering af ånden og hensigten med vores republik](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Helga Zepp-LaRouche: **Hovedtale ved Schiller Instituttets** **konference i New York, den 17. januar** **2015:** **Del III**

(Se Del I [her](#). Se Del II [her](#).)

En fremvoksende, ny verdensorden

Men det er ikke godt nok. For i mellemtiden, i løbet af det sidste halvandet år, er en helt anden model for verdensordenen vokset frem.

Da Kinas præsident Xi Jinping for halvandet år siden i Kasakhstan meddelte, at han ville bygge Den nye Silkevej i Den gamle Silkevejs tradition, refererede han til dette:

Dette er Mogao-grotterne i Dunhuang. [klip slut]

Jeg kan kun råde jer til at gå på internettet og se nogle af dokumentarerne om Den gamle Silkevej, for, for 2.000 år siden var Den gamle Silkevej et forsøg på at forene Europas nationer og kulturer med Asiens, og det førte til en enorm

udveksling af varer, men vigtigere endnu, teknologier til fremstilling af silke, porcelæn, krudt, trykning, bogtrykning, og mange af tidens mest avancerede teknologier blev udvekslet og førte til en forøgelse af datidens menneskers velfærd. Så da Xi Jinping meddelte, at han ville bygge Den nye Silkevej i traditionen efter Den gamle Silkevej, blev vi ovenud glade, for jeg sprang i vejret og sagde, »Wow! Nu satser Kina på Schiller Instituttets politik, Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, som vi har været fortalere for, siden Sovjetunionens opløsning.«

I mellemtiden er der fundet en utrolig udvikling sted, for i de forløbne seks måneder har der været en åndeløs udvikling, der begyndte med Xi Jinpings meddelelse i november 2013 om, at han også ville bygge Den gamle, maritime Silkevej; dernæst var der i maj måned topmødet mellem Rusland og Kina i Shanghai, hvor man indgik store aftaler mellem selskaber. Og så, i juli 2014, var der BRIKS-konferencen i Fortaleza, Brasilien, og bagefter topmøder mellem mange andre lande, mellem BRIKS-landene, Celac-landene, ASEAN og så fremdeles.

I denne periode er der sket en åndeløs udvikling, med projekter, der er blevet fuldstændig udelukket af de vestlige medier eller er blevet bagtalt, som bygningen af den nye Panamakanal gennem Nicaragua, som bliver bagtalt som værende miljøskadelig; men at det vil hæve levestandarden for Nicaraguas befolkning, nævner de ikke, for denne kanal, der bliver 278 km lang, vil forbinde Stillehavet med Atlanterhavet, omgående give beskæftigelse til 50.000 arbejdere og blive færdigbygget på fem år, og transformere Nicaragua til en moderne nation.

Dernæst kom der et utroligt antal aftaler mellem selskaber mellem Rusland og Nicaragua; Putin besøgte landet, og man indgik aftaler om landbrugsproduktion; Nicaragua vil få et GLONASS-system, der er et russisk GPS-system; flere aftaler om teknologisk samarbejde. Putin indgik også aftaler med Cuba, om bygning af en international lufthavn, atomkraftværker. Mellem Rusland og Argentina, samarbejde om atomkraft; luft- og rumfartsindustri; kommunikation; atomkraftværker; afsaltning af havvand. Mellem Argentina og Kina: præsident Xi Jinping og præsident Cristina Fernández de Kirchner indgik en altomfattende alliance, 19 aftaler – om atomkraft, infrastruktur, kommunikation, transport. Mellem Argentina og Kina: Kina udstedte flere kreditter til disse projekter. Kina vil bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru. Bolivia: Bolivia er det mest spændende eksempel, hvor, fra at være et selskab, der dyrker coca-blade, Bolivia nu satser på en transkontinental jernbanelinje fra Brasilien til Bolivia til Peru. Rusland og Bolivia samarbejder om udvikling af atomkraft, selvfølgelig til fredeligt formål; uddannelsen af landets arbejdsstyrke, vandkraft. Bolivia og Kina: samarbejde om rumteknologi, satellitter. Rusland:

gigantisk samarbejde med Brasilien, forøget handel, atomkraft, maskinværktøj. Brasilien og Kina bygger sammen infrastruktur, udveksler videnskab, samarbejder om rumfart, salg af brasiliansk fly til Kina, og udveksling af videnskab og teknologi.

Kina og Indien har indgået aftaler om 10 store projekter mellem Xi Jinping og Modi, om udvikling af thoriumreaktoren, højtemperaturreaktoren, pebble-bed-reaktoren; højhastighedsjernbanesystemer; en kæmpekorridor mellem Kina-Indien-Myanmar, Kolkata og Kunming, og endnu andre projekter i Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej.

Rusland og Kina har indgået 48 store aftaler, heriblandt om flydende atomkraftværker til storstilet afsaltning af havvand; desuden energiforsyning af store industriparke, som f.eks. energiforsyning til olieplatforme på havet; en pipeline fra Sibirien til Kina. De indgik en aftale om en 30-årig gasleverance; højhastighedsjernbanesystemer, Moskva-Kazan vil blive bygget omgående. Kina-ASEAN havde et topmøde i Myanmar i august; dernæst var der en enorm udstilling i forbindelse med Den maritime Silkevej og maskinværktøj, i Nanning, Kina, i september måned, hvor 4.600 firmaer deltog.

BRIKS har taget initiativ til et program for uddannelse og udveksling af unge videnskabsfolk. De bygger mange nye universiteter og højere læreanstalter. Modi har sagt, at BRIKS-alliancen for første gang er en alliance mellem lande, der ikke er baseret på deres aktuelle kapacitet, men på deres fælles, fremtidige potentiale, og at Indiens store fordel er, at 60 % af alle indere er under 35 år, og at de vil blive Indiens hovedeksport til lande med demografiske problemer – som f.eks. Tyskland og Italien.

Modi har, på de sydasiatiske nationers [SAARC] nylige topmøde, genoptaget 30 store vandprojekter, som Indira Gandhi oprindeligt havde vedtaget, men som ikke blev bygget pga. mordene på hendes sønner; og nu vil disse vandprojekter tæmme vandet, der kommer fra Himalaya, og som normalt forårsager gigantiske oversvømmelser i Bangladesh og andre lande; og nu vil dette vand blive tæmmet og bragt til anvendelse for landbrug og vandkraft.

En lignende udvikling er foregået i Egypten. Egypten er i færd med at udvide Suezkanalen til dobbelt kapacitet. Der foregår et intensivt samarbejde mellem Rusland og Egypten om atomkraft og landbrugsproduktion.

Rusland og Sydafrika: Rusland støtter opbygningen af en atomkraftindustri i Sydafrika, mens Kina hjælper Sydafrika med at vinde kontrollen over store stålfabrikker, som de i mellemtiden havde mistet til britisk kontrol, tilbage.

Li Keqiang, Kinas premierminister, var i Afrika og meddelte, at det er kinesernes plan at forbinde alle Afrikas hovedstæder gennem et system af højhastighedstog.

Dette er alt sammen en kendsgerning, og jeg kan blot nævne nogle af projekterne, men hvis man ser på detaljerne, er det svimlende, hvad disse lande udretter netop nu. Og dette er en alliance mellem lande, der er kommet for at blive, for, for blot et par dage siden gav den russiske viceudenrigsminister Igor Morgulov et interview til Xinhua, hvor han sagde, at Rusland vil bruge sit formandskab for BRIKS, der begynder i april, til at transformere BRIKS fra at være et »dialog-baseret forum« til at blive »en fuldt udviklet mekanisme for interaktion omkring hovedspørgsmål vedrørende global økonomi og politik«. At de, på BRIKS-topmødet i den russiske by Ufa i juli måned, hvor Shanghai Cooperation Organization [SCO] også vil mødes, vil fremlægge en »reform af det internationale og økonomiske system«, »styrke de internationale relationers lovmæssige rammer, gøre større brug af deres økonomiers komplementære natur« for at »fremskynde udviklingen« af vore lande, »forbedre industriel og teknologisk samarbejde«, beslutte nye projekter inden for »energi, minedrift, metallurgi, agro-industri, telekommunikation, højteknologi«, udvide BRIKS' evner inden for den sociale sfære, forskningsaktivitet, sundhedssystemer, udvikling af ungdommen og informationspolitik. De vil også cementere og konsolidere de nye finansinstitutioner, den Nye Udviklingsbank, der vil finansiere alle disse projekter, sammen med den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevejs-Udviklingsfond; de er i færd med at skabe Contingency Reserve Arrangement, en valutareservefond, der skal forsvare medlemslandene imod spekulative angreb og i tilfælde af en global krise. De intensiverede integrationen af deres stater, og de styrkede deres handels- og investeringskapaciteter, og Rusland i særdeleshed samarbejder aktivt med Kina om disse spørgsmål.

BRIKS vil sammen øge deres strategi for økonomisk samarbejde frem til 2020, de vil skabe et råd for forretningsanliggender, en økonomisk blok med deltagende lande, og de vil have Indien og Pakistan til at gå med i Shanghai Cooperation Organization og afholde fælles, kommende mindehøjtideligheder for at fejre sejren over nazisterne i Anden Verdenskrig.

Det betyder, at der er en helt anden verden derude. BRIKS-landene, Celac, landene i ASEAN, og en voksende alliance af andre lande er i færd med at opbygge en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Og den er baseret på fundamentalt forskellige idéer, ikke på global dominans, ikke på den idé, at der er én tilbageværende supermagt, der regeres af, ikke en Washington-konsensus, men i virkeligheden af underkastelse fra alle dem, der tror på denne Washington-

konsensus til Wall Streets og Londons herredømme.

Konceptet med Den nye Silkevej bygger på et helt andet koncept, og alle lande indbydes til at deltage, ikke som en geopolitisk interesse imod andre geopolitiske interesser, men som en eneste, forenende idé om hele menneskeheden. Præsident Xi Jinping har gentagne gange forklaret de principper, på hvilke Den nye Silkevej er bygget. Han sagde: Det er et koncept for gensidig udvikling, der er ikke-konfronterende. Det indeholder gensidig respekt og dialog. Det omfatter respekt for valget af den andens sociale system. Det støtter den andens strategiske interesser. Det udviser absolut respekt for hver enkeltes suverænitet. Det er en absolut afvisning af enhver form for overherredømme.

På Den sjette Konference for Strategisk og Økonomisk Dialog i 2014, mellem USA og Kina, foreslog Kina en ny model for relationer mellem større stater, og vægten blev lagt på behovet for gode og stabile relationer mellem USA og Kina, der må være et anker for stabilitet i hele verden, og at begge stater er ansvarlige for verdens skæbne og fælles fremtid. Og på det nylige APEC-møde i Beijing i oktober tilbød Xi Jinping præsident Obama, at USA og andre større nationer burde gå med i alt dette, Den nye Silkevej, AIIB og den Nye Udviklingsbank.

Men alle de vestlige tænketanke, i hvert fald alle dem, jeg kender, samt de etablerede medier og en stor del af Kongressen, der naturligvis er kontrolleret af denne Washington Konsensus, der betyder Wall Street- penge, de berømte »mørke penge«, der købte det nylige midtvejsvalg; de siger alle, »åh nej, Kina er en imperiemagt, alt dette er ikke sandt, Kina har onde motiver, de forfølger deres egeninteresse«. Og typisk for dette var en artikel i den tyske avis *Die Welt* den 7. juli med overskriften, »Kæmpeimperiet rækker ud efter hele verden«.

Men det, som Kina og BRIKS-landene gør, er, hvad USA plejede at gøre, da det endnu var en sund, fornuftig nation. Efter Uafhængighedskrigen mod Det britiske Imperium, skabte Alexander Hamilton netop den form for kreditsystem, den form for bankvirksomhed og økonomi, og han fremlagde i sine berømte rapporter til Kongressen det, der siden blev verdenskendt som »Det amerikanske system for politisk økonomi«. I sin Rapport om spørgsmålet om produktion skrev han: »At pleje og stimulere det menneskelige intellekts aktivitet ved at mangedoble objekterne for foretagender, er ikke blandt de mindst betydningsfulde af de hensigtsmæssige udveje, ved hvilke en nations rigdom kan fremmes.« Og denne forbindelse mellem intellektets opfindelser, intellektets kreative evne, og forøgelsen af arbejdsstyrkens fysiske produktionsproces, det er kernen i Det amerikanske System.

Og det er, hvad Kina gør i dag, og det har ført til denne fænomenale udvikling i de seneste 30 år. Og det, Kina gjorde i denne periode, er grundlæggende set det samme, som USA og Europa og flere andre lande gjorde. Og det er grundlaget for BRIKS-alliancen i dag, der satser på en videnskabs- og uddannelsesbaseret økonomi, videnskabeligt fremskridt som drivkraft for økonomien. Og det var på denne måde, Kina udviklede sig fra Kulturrevolutionens totale ødelæggelse for 40 år siden og blev i stand til, på 30 år, blot 30 år, at opnå det, som det tog USA og Europa 200 år at opnå. Det er grunden til, at Kina i dag er den førende rumfartsnation i verden, og grunden til, at de, i samarbejde med Indien og Rusland om rumfart, i dag er førende i verden.

Idéen om respekt for den andens interesse er tilfældigvis også princippet i Den westfalske Fredstraktat, ud af hvilken voksede international lov, og den Westfalske Fred afsluttede 150 års religiøse krige i Europa. Denne ånd fra den Westfalske Fred er baseret på Nicolaus Cusanus' idéer. [Nicolaus Cusanus](#) (Nicolas af Cusa; Nikolaus von Kues) sagde, at formålet med enhver form for samfundsorden er *concordantia*, harmoni. Den er forudsætningen for, at det almene vel kan udvikles. Denne harmoni er baseret alles udvikling, i deres gensidige interesse.

Det menneskelige samfund, ifølge Nicolaus, er en del af et billede om en harmonisk, kosmisk orden, som Skaberen har bygget i universet, og som kun fungerer, hvis det (universet) virkelig gør denne orden. At søge harmoni (overensstemmelse) er også det enkelte individs opgave i hans eller hendes politiske aktivitet, og den kan udelukkende kun være baseret på *consensus omnius*, dvs. samtykke fra alle, og kan ikke være baseret på underkastelse under den stærkeres herredømme. Hvert enkelt individ må lære at tjene helheden som en del, men også respektere den anden som legemliggørelsen af den samme rettighed. Denne idé udvikler Nicolaus i sin *Concordantia Catholica*.

Hvis man undersøger Confucius, finder man nøjagtig de samme idéer. Hos Confucius har man begrebet *ren*, som betyder *agape*, kærlighed; og *li*, hvilket netop betyder idéen om, at hvert enkelt individ må opfylde sin plads i universet på bedste måde, for at universet kan fungere.

En lignende idé er også Confucius' idé om harmoni, som må eksistere i samfundet. Han siger, »vejen til denne harmoni er udviklingen af hvert individ til at blive et menneske med en meget høj moral, til at blive en *chün tzu*, en ædel person. Og Confucius sagde, at lovgivning, loven, ikke er den kraft, hvormed man skaber *chün tzu*, det sker kun gennem lederskabets moralske eksempel – hvilket tilfældigvis er den samme idé, som i Schillers »Menneskets æstetiske opdragelse« som den eneste måde, hvorpå staten kan fungere og blomstre. Lederskabets moralske eksempel må inspirere befolkningen gennem sit eksempel, og hvis

lederskabet er moralsk, så vil befolkningen automatisk udvikle den form for skamfuldhed, så den afviser det onde og søger det fuldkomne og selvfuldkommengørelse. Men vores kultur er blevet en fuldstændig skamløs kultur. Alt er tilladt, og det er et tegn på en døende kultur.

Nicolaus Cusanus skrev i *De Venatione Sapientiae*, Jagten efter Visdom, at, i alle former for eksistens i kosmos er der en indre dynamik om at være i den mest perfekte form. Og der eksisterer i universet en orden, et naturligt begær i alle ting, efter at udvikle sit eget væsens essens, i fællesskab med de andre arter, på den optimale måde, på en sådan måde, at det udvikler sig fra vegetative former, til højere former for mental bevidsthed og menneskelig kreativitet, som en refleksion af Skaberen. Og dette er den højeste refleksion af dette princip i universet, og det er, på en måde, formålet med og målet for universet.

Dette er, hvad Manhattan-projektet virkelig drejer sig om. For da Lyndon LaRouche, min mand, opfordrede til dette Manhattan-projekt, så var det idéen om, at New York, og Manhattan i særdeleshed, må spille en meget speciel rolle i at ændre USA's kurs. Hvis menneskeheden fortsat skal eksistere, som jeg sagde i begyndelsen, så er det absolut en bydende nødvendighed, at USA og Europa tilslutter sig BRIKS-dynamikken.

Men netop nu rives Europa fra hinanden. Der er dem, der følger Washington-konsensusen, udvidelsen af NATO, inddæmningen af Rusland, provokationerne ved at støtte nazister i Ukraine – og det er, 70 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, en skam, der falder på fr. Merkel, og jeg ønsker virkelig, at I udbreder denne skam overalt, hvor I kan.

Men der er imidlertid også andre: EU's udenrigsminister, fr. Mogherini fra Italien, har netop udarbejdet en ny rapport til EU's udenrigsministre, der kræver en fornyelse af relationerne med Rusland. Den franske ambassadør til Rusland, Jean-Maurice Ripert, har netop sagt, at Frankrig ikke ønsker en opsplitning mellem Europa og Rusland. Jeg har ikke noget problem med konceptet om Eurasien, sagde han. Rusland må være en bro mellem Europa og Asien.

I Grækenland, med de kommende valg den 25. januar, hvis Syriza og de Uafhængige Grækere vinder, så vil de annullere sanktioneerne og vil ikke gå med til en fornyelse af sanktioneerne mod Rusland. Den tyske koordinator for russisk politik, Gernot Erler, har netop givet et interview, hvor, på den ene side, han viste sig at være fuldstændig uvidende om Kinas virkelige politik; men han sagde, at hvis der kommer en militær løsning på krisen i Ukraine, som ikke alene visse folk i Europa er fortalere for, men også nogle oversøiske folk, så vil det føre til det rædselsscenario, som Gorbatsjov har skitseret.

Vi har et problem i Tyskland: Vi skal af med Merkel, hvis Tyskland skal overleve.

De europæiske nationer har nu en gigantisk krise som et resultat af udviklingen i Mellemøsten. Hver dag er der hundreder, undertiden tusinder af flygtninge, der kommer i små både fra Afrika, men i øjeblikket mest fra Syrien og Irak. Og mange af dem drukner – halvdelen af dem drukner! Og selv om de ved, at 50 % vil drukne, kommer de stadigvæk, for at flygte fra rædslerne i disse lande, fra det Helvede, der hersker i deres hjemlande. Og disse druknede mennesker er ved at forvandle Middelhavet til et dødens hav.

For nylig narrede menneskesmuglere flere hundrede kvinder og børn, gravide kvinder, op i gamle fragtskibe, der allerede lå på skrotpladsen, og de brugte dem en sidste gang til at stoppe hundreder af disse stakkels mennesker op i bådene, hvor de dernæst bare efterlod dem, midt i Middelhavet, uden navigation, uden vand og mad, til at vente på at dø eller blive reddet – hvad som helst. Denne flygtningestrøm fra Mellemøsten og Afrika øger selvfølgelig fremmedhadet i Europa, og I har måske hørt om de store demonstrationer mod udlændinge, og racekonflikt.

Hvad er så situationen i USA: Den lange liste af krige, uretfærdige krige, der var baseret på løgne og avlede terrorisme, er ikke i USA's interesse, og der er fornuftige, amerikanske diplomater, der holdt taler offentligt i Washington, hvor de sagde, at selv ud fra en snæver, amerikansk interesse har disse krige fuldstændig skabt had blandt folk mod Amerika, og Amerika har mistet magt i verden som et resultat.

Derfor må USA gå i fællesskab med BRIKS, med Rusland, Kina, Indien, Iran og Egypten, for at udvikle Sydvestasien som en forlængelse af Den nye Silkevej, et program, der kun kan realiseres som en del af Verdenslandbroen, og et program, som vi detaljeret har præsenteret, allerede i 2012, med konkrete projekter, vandstyring, at gøre ørkenen grøn, at bygge ny infrastruktur, at bygge nye byer der, hvor der nu er død og hungersnød, og som ville fjerne fattigdom og derfor også grobunden for terrorisme.

Jeg tror, at folk i USA, ud fra min erfaring, har tendens til fuldstændig at undervurdere dybden af anti-amerikanismen i verden som resultat af tre Bushregeringer og seks år med Obama. Krige, der byggede på løgne, på millioner og millioner af dræbte, hvis liv blev ødelagt, og jeg nævner kun Iraks tilfælde, krigene og embargoen her, men hvis man tænker på situationen i Syrien, Libyen, Afghanistan, med så mange dræbte, traumatiserede, så mange soldater, amerikanske soldater og andre, dræbt, sårede, traumatiserede, ødelagt for resten af livet.

Og selvfølgelig, familierne til ofrene for 11. september.

For at besejre en så gigantisk smerte, hos så mange mennesker, for at besejre en så millionfold forbrydelse, krigsforbrydelse, kræves der et lige så stort, eller større, ekstraordinært gode, for at erstatte det.

Forudsætningen for dette er at gøre en ende på Wall Streets kasinoøkonomi, for omgående at hjælpe med at få genindført Glass/Steagall-loven, oprette en Nationalbank i traditionen efter Hamilton, fjerne de ubetalelige derivater og den giftige gæld, reorganisere den tilbageværende gæld i en Nationalbank som grundlag for et nyt kreditsystem, nøjagtig, som Alexander Hamilton gjorde. Og derfor, i denne tradition efter Hamilton, må New York bliver den affyringsrampe, fra hvilken USA kan genetableres som en republik.

New Yorkere er berømte i hele verden for, at New York er hovedstaden – faktisk den intellektuelle hovedstad i USA. Og det er grundlæggende set en by, som virkelig er en smeltedigel, hvor man har repræsentanter for næsten alle nationer på denne planet. Og hver af dem giver et unikt bidrag til den meget specifikke idé om New York, og derfor er New York synonymet for én menneskehed.

New Yorkere er stolte af at være mere intelligente, mere tænkende og mere kreative end de fleste amerikanere, og derfor mener jeg, at det udgør de perfekte forudsætninger for herfra at lancere en landsdækkende bevægelse for at gå med i BRIKS, for at skabe en ny æra for civilisationen og gøre en ende på den bestialske æra med krig og terrorisme for evigt.

Og, i John F. Kennedys gode ånd i hans berømte tale: Lad mig slutte mig til jer som New Yorker.

Se også: [Lyndon LaRouches åbningsbudskab til konferencen i New York](#)

Helga Zepp-LaRouche: Hovedtale ved Schiller Instituttets Konference den 17. jan. 2015 i New York; Del II

([Se Del I her.](#))

Hvordan kunne det ske?

Men hvordan kunne det ske, at vi, 70 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, virkelig står på randen af Tredje Verdenskrig? Hvad var det, der gik så gruelig galt, at vi nu står der?

For at besvare dette spørgsmål, må vi gå tilbage til Sovjetunionens sammenbrud, og endda før Berlinmurens fald. For siden da har vi haft to fundamentalt modsatrettede, konkurrerende idéer om, hvilken vej verden skal gå.

På den ene side vil folk måske huske, at Berlinmurens fald blev hilst med gigantisk glæde af det tyske folk, og alle var dengang overbevist om, at dette var den store, historiske chance i 1989. For kommunismen var trods alt besejret – i hvert fald i Sovjetunionen og Warszawa-pagtens lande – og der var faktisk ingen som helst grund til ikke at satse på en fredsorden for det 21. århundrede. Den Kolde Krigs fjende var væk. Det fik en fredelig afslutning. Der var ingen tanks. Der var ingen stor katastrofe. Så hvorfor ikke satse på en ny orden blandt verdens nationer?

Men hr. Larouche, hvis indlæg I netop har hørt, havde allerede i 1984 en vision om, at Sovjetunionen ville kollapse inden for fem år, for hvis de fastholdt deres daværende militærpolitik, ville deres økonomi kollapse. Så det kom ikke som nogen overraskelse for os, og hr. LaRouche og jeg afholdt en pressekonference i Berlin i 1988, et år før Muren kom ned, hvor han forudsagde: Snart vil Tyskland blive genforenet, med Berlin som hovedstad, og så kunne vi begynde at udvikle landene i Øst.

Da Muren så faldt, foreslog vi omgående en økonomisk integration af Øst- og Vesteuropa, og da Sovjetunionen kollapsede i 1991, foreslog vi en Eurasisk Landbro, det var idéen om at forbinde befolkninger og industricentre i Europa

med dem i Asien gennem udviklingskorridorer med det formål at udvikle de indre landområder af det eurasiske kontinent og bringe dem op på niveau med de nationer, der ligger ved have eller oceaner.

Dette var i høj grad et meget realistisk forslag. Det blev imidlertid, som I ved, afvist, fordi vi i USA havde Bush sen., i Storbritannien Margaret Thatcher og i Frankrig Mitterand, og de startede en udvikling, der er årsag til, at vi i dag befinder os på randen af Tredje Verdenskrig. De udviklede doktrinen med præventiv krigsførelse, der, for øvrigt, ikke blev opfundet som en reaktion på 11. september – som folk almindeligvis siger – men allerede i maj 1990 gik Paul Wolfowitz hen til daværende forsvarsminister Dick Cheney og kom med et forslag, der faktisk gik ud på en præventiv krigsdoktrin mod Rusland.

I maj 1990 var den tyske præsident Weizsäcker stadig i gang med at holde en tale i Bundestag, hvor han talte om den Store Chance i '89, men hvad han tydeligvis ikke vidste, var, at denne mulighed allerede var spillet væk.

Hvordan det så ud, kunne man se i en artikel i The New Yorker-magasinet den 1. april 1999. Artiklen forklarede, at Bushregeringen grundlæggende set meddelte, at den ikke ville tillade nogen anden nation, eller gruppe af nationer, nogensinde at blive til en stormagt. Samtidig udgav CIA en undersøgelse, der kun delvis blev offentliggjort, og i hvilken de sagde, at Rusland, på trods af den kendsgerning, at Sovjetunionen var kollapsede, stadig havde flere råmaterialer og mere uddannet arbejdskraft end USA, og derfor var det tilrådeligt at forsøge at modvirke den industrielle udvikling i Rusland for at eliminere en fremtidig konkurrent på verdensmarkedet.

Vi ved alle, hvad der skete. Økonomer som Jeffrey Sachs og andre tog til Rusland og de østeuropæiske lande og anvendte chokterapien, der havde held til at reducere Ruslands industrikapacitet, fra '91 til '94, til blot 30 % af, hvad den havde været.

På dette tidspunkt skrev Zalmay Khalilzad, som var en af Cheneys folk, en bog, 'From Containment to Global Leadership' (Fra indeslutning til globalt lederskab), hvor han grundlæggende set annoncerede, at USA burde tage forebyggende skridt til på ubestemt tid at forhindre, at en anden global rival voksede frem, og være villig til at bruge magt, om nødvendigt, til dette formål. »På ubestemt tid« – det lyder endnu bedre en nazisternes Tusindårsrige, de ville kun have 1.000 år, men herredømme på ubestemt tid, det er virkelig bemærkelsesværdigt.

Dernæst offentliggjorde man i 1992 Defense Planning Guidance (vejledning i

forsvarsplanlægning), der udgjorde den samme, forebyggende krigsdoktrin, og dernæst blev nogle uddrag publiceret i New York Times. Senator Joe Biden, der dengang var formand for Senatskomiteen for Udenrigsrelationer, sagde, »åh nej, dette er en ny Pax Americana. Dette er et amerikansk imperium«. I dag forfølger vicepræsident Biden ulykkeligvis nøjagtig denne politik.

Denne doktrin inkluderede den permanente, amerikanske dominans over hele Eurasien, amerikansk global dominans, samt regimeskift mod mange lande, der ville modsætte sig dette – som Irak.

Tilfældet Irak

Det stod allerede på dagsordenen, at man skulle skaffe sig af med Saddam Hussein, før Bush junior blev præsident i januar 2001, for de publicerede, fra Projekt for et Nyt Amerikansk Århundrede, i september 2000, et 90-siders dokument, hvor afsnittet om Irak sagde, at USA i årtier havde søgt at spille en permanent rolle i sikkerheden i Golf-regionen, og behovet for en betydelig amerikansk tilstedeværelse i Golfen gik videre end til spørgsmålet om Saddam Husseins regime.

Før den berømte Anden Golfkrig var der et møde mellem den amerikanske ambassadør April Glaspie, efter at Kuwait var begyndt at stjæle noget af olien fra Irak, og da Saddam Hussein antydede, at han ville gøre en indsats for at få det tilbage og besætte Kuwait, signalerede fr. Glaspie, at det var OK – USA ville ikke involvere sig i indre, arabiske anliggender – og Saddam Hussein gik frem efter planen.

Dette var påskuddet til en krig, Operation Desert Storm, hvor general Schwarzkopf dengang meddelte, at de ville bombe Irak tilbage til stenalderen – hvilket de gjorde.

Herefter fulgte resolutionen om våbenhvile, FN's resolution 687, der blev vedtaget af FN's sikkerhedsråd i april 1991, og som bl.a. krævede, at Irak udleverede de våbensystemer, som var blevet leveret af USA til Saddam Hussein i det foregående årti til krigen mod Iran.

Disse sanktioner alene havde absolut katastrofale konsekvenser. Det såkaldte olie-for-mad-program havde som konsekvens, at der på et enkelt år døde 550.000 irakiske børn under 5 år. Fra '91 til 2003 døde der yderligere 1,5 mio. mennesker pga. mangel på mad og medicin. Og det blev til, at Madeleine Albright,

der dengang var ambassadør til FN, gav et interview i '96 om dette til »60 Minutes« CBS, og hun blev spurgt, om en halv million børns død var en passende pris for at opretholde embargoen? Og hun sagde, vi mener det er prisen værd.

Dernæst var der en undersøgelse, hvor man også viste, at antallet af børn, der havde psykologiske traumer, psykologiske sygdomme, angst, en tilstand af rædsel, voksede til flere hundrede tusinde om året.

På dette tidspunkt tog Schiller Instituttet initiativ til en Komite til at redde Iraks børn. Det var et forslag fra vores ven, den russiske professor Grigorij Bondarevskij, og vi skabte denne komite sammen med Hans Lyksalighed Rafael I. Bidawid, patriarken for Babylons kaldæiske kirke; dr. Hans Köchler fra IPO-organisationen i Østrig; Amelia Boynton Robinson; Massimo Pini, en schweizisk parlamentariker; Ramsey Clark og andre. Vi organiserede en luftbro. Mælkepulver fra Amerika, fra mælkebønder: 5 tons, 3 store afsendelser med 16,5 tons medicinske forsyninger. Vi transporterede 22 irakiske børn til Tyskland for at blive behandlet; 48 hospitalssenge, 10 operationsborde, 67 kørestole osv.

Men det irakiske folks martyrium fortsatte.

I mellemtiden fortsatte Schiller Instituttet med at arrangere seminarer om Den eurasiske Landbro, i hundreder af byer, heriblandt en stor konference i Beijing i 1996.

Dernæst skabte vi en Kvindekommission for Den nye Silkevej, som var idéen om at bringe fred til det krigshærgede Mellemøsten gennem udvikling, ved at forlænge Den eurasiske Landbro ind i Mellemøsten. Vi sagde i teksten: »Irak er et af de centrale lande i Den nye Silkevej. Hvis man ønsker at forandre dynamikken i hele Golfen, i Sydvestasien og Mellemøsten, og eliminere den overhængende fare for verden, for altid, så er der ingen bedre måde end at bygge den sydlige, forlængede del af Den nye Silkevej fra Kina, gennem Centralasien, til Iran, Irak, Mellemøsten og derfra med forgreninger ind i Afrika på den ene side og Balkan på den anden side; og i den anden retning må den sydlige del af Den nye Silkevej gå fra Iran til Indien, og derfra integrere hele Sydøstasien.«

På dette tidspunkt blev vore ord ikke hørt, fordi magthaverne havde andre idéer.

1996 var det samme år, hvor Richard Perle annoncerede »Clean Break«-politikken for Netanyahu, hvilket var idéen om at afskaffe Clintonregeringens Oslo-aftale.

Men i 1997 kom krisen i Asien, og selv, hvis den kinesiske regering allerede havde erklæret Den eurasiske Landbro Kinas langsigtede perspektiv frem til år

2010, så var krisen i Asien næsten årsag til en nedsmeltning, og det førte så til den russiske GK0-krise i '98 og statsbankerot. På det tidspunkt opfordrede præsident Clinton til en ny finansarkitektur, men som konsekvens blev han 'watergatet'.

I 1999 ophævede Larry Summers Glass/Steagall-loven, og det medførte grundlæggende set afreguleringen af Wall Street, og det europæiske banksystem, som nu opererede uden kontrol.

Den 3. januar 2001 afholdt hr. LaRouche et berømt webcast, hvor han sagde, at den tiltrædende Bushregering ville blive konfronteret med så mange finansielle problemer, at den ville satse på en ny Rigsdagsbrand for at skabe forudsætningerne for en politistat. Det var tre uger, før Bush junior tog plads i Det Hvide Hus.

Da 11. september indtraf, var hr. LaRouche tilfældigvis ved at give et live interview til et radioprogram i Utah, Stockwell-showet, hvor han grundlæggende set sagde, at dette angreb på World Trade Center og Pentagon ikke ville have været muligt uden, at der var medskyldige, kriminelle elementer i USA's regering.

Senere på eftermiddagen vil vi høre en speciel præsentation om nødvendigheden af at frigive de 28 sider, så det vil jeg ikke komme ind på her, men disse 28 sider giver jer et indblik i, hvad det virkelig var, der skete bag scenen, og når disse sider bliver udgivet, vil der blive meget at gøre for at imødegå det, der gik galt.

Men med en fortsættelse i dette spor var dette ikke slutningen. I 2003 fik vi opdagelsen af »Ondskabens Akse«, Irak, Iran, Syrien, Libyen, Nordkorea. Irak skulle være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben. Landet skulle være i færd med at bygge et atomvåben, og det havde evnen til at nå enhver by på planeten inden for 45 minutter. Saddam Hussein skulle have tætte bånd til al-Qaeda.

Dette skyldtes alt sammen et memorandum fra MI5, og det var godkendt og arrangeret af Tony Blair.

Vi ved, hvad der skete. Irakkrisen skete, baseret på løgne, og kastede den irakiske nation ud i mere uro.

I mellemtiden spredtes terrornetværket. Dette var begyndt med Brzezinski, der spillede det islamiske kort mod Sovjetunionen, i Afghanistan, og efter Sovjetunionens sammenbrud spredte disse netværk sig – til Centralasien, til

Tjetjenien, Dagestan, Xinjiang i Kina, Pakistan, og wahhabismens virus, der var den sande ansvarlige for 11. september, bredte sig. NATO's Artikel 5 blev også påberåbt, for dette var angiveligt al-Qaeda. Og så kom krigen i Afghanistan.

Dernæst kom krigen mod Libyen. USA, briterne og franskmændene antog islamistiske radikale i Libyen til at vælte og myrde Gaddafi. Og efter at have kastet landet ud i et totalt helvede, begyndte de at bekæmpe de samme terrorister. Dette ville i mellemtiden ikke standse dem fra at bruge dem til at begynde på indsatsen for at vælte Assad.

Alt dette blandede sig til at blive til ISIS, der er blevet stærke i Irak og Syrien, og man erklærer nu krig mod ISIS, hvis dannelse er et resultat af den forudgående politik. Men USA gør selvfølgelig ikke dette alene. Det gør det sammen med sine gode allierede, Saudi Arabien og Qatar, lande, der er under stærk mistanke for at finansiere de selv samme terrorister, mod hvilke denne krig udkæmpes.

I dag har man gode terrorister, som man bruger til regimeskift mod de regeringer, man ikke kan lide. I morgen finder man ud af, at disse er de onde terrorister, som man må bekæmpe. I mellemtiden rekrutterer wahhabiternes madrassa'er, skoler og velgørenhedsorganisationer flere folk fra USA, konvertitter, fra Tyskland, Frankrig og Belgien, og uddanner dem i Syrien og Irak, og sender dem så tilbage for at begå grusomheder, som vi netop har set det i Paris mod bladet Charlie Hebdo.

Dette må stoppe. For dette er blevet til et totalt mareridt, og det er et mareridt, der vil ødelægge civilisationen for altid, hvis vi ikke stopper det. Og det er grunden til, at offentliggørelsen af de 28 sider er nøglen. Og det er det, fordi kun, hvis sandheden om, hvad der skete, kommer frem, kan der komme en løsning.

En fremvoksende, ny verdensorden

Men det er ikke godt nok. For i mellemtiden, i det seneste halvandet år, er en helt anden model for verdensordenen vokset frem.

(Tredje og sidste del af Helgas tale følger snarest. Mens du venter, kan du se videoer og dansk udskrift af senator [Bob Grahams pressekonference](#), og webcastet

med [Jeffrey Steinberg](#), EIR's efterretningspecialist, der giver en meget grundig analyse af baggrunden for den internationale terrorisme, vi i øjeblikket lider under.

Og glem ikke at mobilisere hele dit netværk til at komme til vort vigtige møde den 31. januar kl. 14. Se banner.

Stay tuned! –red.)

RADIO SCHILLER den 19. januar 2014: Øget spænding Ukraine/Finanssystemet vakler/ kom til vigtigt møde den 31. januar!

Med formand Tom Gillesberg

Foreløbig invitation til mødet den 31. januar kl. 14 på Frederiksberg

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Hvorfor USA må gå med i BRIKS: Kap. III: Konkrete muligheder for USA's tilslutning til BRIKS

En række konkrete tilbud om at samarbejde med Rusland og Kina i en ny æra med global, og interplanetarisk, udvikling, er blevet præsenteret for USA. Ud over de nylige tilbud fra præsident Putin og præsident Xi Jinping med hensyn til Silkevejsfondens, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbanks og andre BRIKS-relaterede nye, økonomiske institutioners åbne og inkluderende natur, har der

været en række andre forslag om samarbejdende udvikling. Øverst på listen står forslag om fælles projekter om arktisk udvikling, udvikling af rumfart og avancerede former for atomkraft.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS: **Introduktion: Der er kun to** **alternativer for menneskeheden** **I: En ny, international orden er** **vokset frem**

Lyndon LaRouche har udgjort det intellektuelle og politiske lederskab i kampen for en ny, international, økonomisk orden for planeten. Den dybtgående virkning af LaRouches lederskab reflekteres klart i de aktuelle handlinger, som tages af BRIKS og andre for at skabe en ny, global finansarkitektur og strategisk alliance mellem nationer.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Biologer: Atomkraft er den sikreste **teknologi med den største** **energitæthed**

5. jan. 2015 – I et offentligt brev, der er usædvanligt på grund af sin anvendelse af konceptet om »energitæthed«, som af Lyndon Larouche understreges som målestANDARD for teknologier, har 65 »naturbevarelsesbiologer« opfordret til

en hurtig opbygning af atomkraft over hele verden.

Som det rapporteres i nyhedsmediet *RT*, siger det åbne brev, der vil blive publiceret i magasinet *Conservation Biology*, også, at atomkraft er nødvendig for at undgå en fremtidig energikrise. Blandt underskriverne er en forhenværende chefforsker i Det forenede Kongerige (UK), Lord May fra Oxford, en teoretisk biolog ved Oxford Universitetet, og professor Tim Blackburn, en ekspert i biodiversitet ved University College London. Det er organiseret af to australske forskere, professor Barry Brook fra Tasmaniens Universitet og professor Corey Bradshaw fra Adelaide Universitetet. De forfattede i fællesskab en artikel i *Conservation Biology*, hvor de fremførte, at atomkraft gav de største afkast til den laveste pris, hvis den blev gennemført på verdensplan.

Disse miljøbevarelsesbiologer accepterer idéen om, at der foregår en klimaforandring; de opfordrer miljøaktivister til at acceptere atomkraft som den miljømæssigt bedste energikilde.

»Idet førende klimaforskere for nylig har været fortalere for udviklingen af den næste generations sikre atomkraftsystemer for at bekæmpe klimaforandring«, lyder det i brevet, »anmoder vi indtrængende naturbevarelses- og miljøsamfundet om at opveje fordele og ulemper ved de forskellige energikilder, med anvendelse af objektive beviser ... Atomkraft – som er langt den mest kompakte og energitætte af disse kilder – kunne også yde et betydningsfuldt, og muligvis førende, bidrag.«

Foto: Et kig ind i den kinesiske tokamak-reaktor EAST

Forslag til fordybelse:

TEMA-ARTIKEL:

[En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild:](#)

[Udvinding af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft](#)

EIR FOKUS 2. januar 2015: Gå med i BRIKS, eller stå over for Wall Street-krak og krig. Af EIR's redaktører

29. dec. 2014 – Et nyt system for økonomiske og strategiske relationer mellem suveræne nationer, centreret omkring BRIKS og deres allierede, er klar til at dominere verden i 2015. Dette nye arrangement holder i sin hånd løftet om at befri verden for Det britiske Imperiums, og dets satrapiers, inklusive Saudi Arabien, Wall Street og USA's nuværende præsidentskab, barbariske kvælertag.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

RADIO SCHILLER den 5. januar 2015: Grækenland kan udløse finanskrak

Med formand Tom Gillesberg

Putin besøger Cairo i januar – El Sisi fortsætter med BRIKS-diplomati

30. dec. 2014 – Den russiske præsident kommer på officielt besøg i Egypten i januar som led i det voksende samarbejde mellem Egypten og BRIKS-landene, iflg. den egyptiske præsident Abdel Fattah El Sisi i et interview, publiceret i de statslige aviser Al-Ahram, Al-Akhbar og Gomhouria. Han afslørede, at han selv

vil besøge Kuwait, Bahrain, De forenede arabiske Emirater og Etiopien, også i januar.

Putin returnerer et besøg af El Sisi i Moskva tidligere på året. Yderligere detaljer om besøget er endnu ikke offentliggjort.

Især El Sisis besøg i Etiopien er meget betydningsfuldt og en indikator på, at mange af uoverensstemmelserne mellem de to lande over den Store etiopiske Renæssancedæmning[1] er ved at blive løst. El-Sisi vil afholde et topmøde med den etiopiske præsident Mulatu Teshome i Addis Abeba i slutningen af januar. »Vi har sendt vore forslag mht. den Store etiopiske Renæssancedæmnings tekniske komite til etiopierne, og de har sendt os deres udkast til forslag mht. komiteen«, sagde El Sisi. »Det eneste, vi beder om, er, at Etiopiens mundtlige forsikringer om, at dæmningen ikke vil påvirke Egyptens andel af Nilen, bliver omsat til et dokument, der er bindende for begge parter: Egypten og Etiopien.«

Egypten og Etiopien er blandt de mest befolkede lande i Afrika, og de to lande er ved at udvikle stærke bånd til BRIKS-medlemmet Kina.

Den japanske premierminister Shinzo Abe vil også besøge Egypten i januar. Både Japan og Egypten er ivrige efter at udvide deres bånd til et strategisk partnerskab.

Foto: Den store etiopiske Renæssancedæmning under opførelse, men næsten færdig.

[1] Den Store etiopiske Renæssancedæmning er i øjeblikket under opførelse på den Blå Nil.

**Mens Planet Britisk Imperium
imploderer, bringer Planet BRIKS**

menneskeheden fremad

30. dec. 2014 – Kina og Rusland »skiftede i går rent praktisk over til nationale valutaer inden for handel og brugte finansielle instrumenter og swaps og terminkontrakter, idet de søger at reducere dollarens indflydelse og risici med fremmed valuta«, rapporterer *Russia Today*. Kina har underskrevet swap-aftaler med omkring 20 lande, inklusive Rusland (til 25 mia. dollar). Kina og Rusland har også etableret en opererende erstatning for Vestens SWIFT interbanksystem, der forventes at være fuldt ud operationel i maj 2015.

Med hensyn til den fysiske økonomi går Kina aggressivt frem med planer om både at producere og importere massive mængder af jernmalm – som er afgørende for stålproduktion. I dag producerer Kina 45 % af verdens jernmalm (med en produktionsrate pr. person, der er 3,4 gange større end i resten af verden), og landet importerer 63 % af hele den globale handel med jern. Verdens største eksportører er Australien (47 % af verdenstotalen) og Brasilien (25 %). Mining.com rapporterer, at disse to lande forventer en stigning i deres andel af jernmalms eksport til 79 % i 2015, og dernæst til 90 % i 2020 – dette til trods for det bratte fald i jernmalmspriserne i år. Det er tydeligvis de fremtidige, fysiske-økonomiske krav, og ikke manipulerede prisudsving, der er bestemmende for BRIKS' og associerede landes handlinger.

Fra LaRouche-bevægelsen 30. dec.

2014:

Udvikling er det nye navn for fred – Wall Street er navnet for krig

Mens nationerne allierede i BRIKS, under anførsel af Kina, fortsætter med at gå frem med økonomisk udvikling og menneskelig kreativitet, hænger faren for verdenskrig over denne planet, fordi det er City of Londons og Wall Streets politik at konfrontere og ødelægge Rusland og Kina som økonomiske magter.

I et nyt [interview med EIR](#), insisterer cheftalsmand for den kommission, der bygger den nye, inter-oceaniske kanal igennem Nicaragua – et stort infrastrukturprojekt, der er blevet muligt gennem fremvæksten af BRIKS – på, at

USA og Europa må droppe denne »konfrontationspolitik«, som »vil give bagslag«, og gå med i BRIKS-initiativet, »en realitet, der er på vej frem.« Den anden, ekstraordinære, nye kanal igennem Suez er ligeledes i færd med at transformere den fysiske handels produktivitet til fordel for produktion på planeten, og denne kanal er ligeledes en del af den nye »Maritime Silkevej«, som Kina er i færd med at udvikle til gavn for et stort antal nationer. Egyptens og Kinas præsidenter har netop haft fire dage med historiske møder, hvor de udformede dette.

Dette er, hvad USA må komme på linje med, for at spille en rolle i udformningen af menneskehedens økonomiske fremtid.

Men årsagerne til, at USA og Obama IKKE gør det, er blevet udstillet åbenlyst – og må ændres. Wall Street og London har, i deres »saudiske oliesanktionseskapade«, der har til formål at ødelægge Ruslands økonomi, udløst de finansielle furier over sig selv samtidig med, at de har bekræftet den russiske præsident Putins faste beslutning om at forberede Rusland til at forsvare sig i krig. Idet de søger Ruslands og Kinas ødelæggelse som økonomiske udviklingsmagter, er Wall Street i færd med at sprænge sig selv i luften.

Vi står nu over for finansielt kaos fra et Wall Street, der har udestående derivater til en 'værdi' af 10-20 billioner dollar i den kollapsende gæld i oliesektoren. Og som flere og flere eksperter indser, så gennemtvang Wall Street og Obama den 16. dec. den pludselige ophævelse af en vigtig bestemmelse vedr. derivater, netop pga. af dette overhængende kaos – for at sikre en bestemmelse om, at den amerikanske regering vil blive nødt til redde Wall Street gennem en bailout (statslig bankredning, *-red.*)

Vi citerer *EIR*-magasinets stiftende redaktør, Lyndon LaRouches udtalelse om denne skandale i dag:

»Denne seneste vedtagelse i Kongressen er totalt svindelagtig; den blev købt og betalt af Wall Street. Denne 'aftale', som Kongressen vedtog, og som de påstod, blev lov, var en lovovertrædelse – svindel begået gennem finansiell korrupsion. Denne Kongreslov var et bedrageri imod lov i princippet og må ændres. Og hvis vi må stille nogle af dem, hvis forudgående valg også var betalt for af Wall Street, for en rigsret, så bør vi gøre det.«

Hele det såkaldte »fracking-boom«, sagde LaRouche, er et bedrageri mod økonomisk produktivitet og er ved at trække den amerikanske økonomi ned.

LaRouche og *EIR* har insisteret på, at Glass/Steagall-loven må genindføres sådan,

som præsident Franklin Roosevelt oprindeligt havde tænkt det, for at knuse Wall Streets magt – og, i denne krisesituation, afværge den fare for verdenskrig, som Wall Streets finansielle krig truer med at udløse. Der er nogle, der siger, at den opstand, der brød ud mod Wall Streets korrumpation af Kongressen, har skabt et »Glass/Steagall-momentum«. Men USA har brug for mere: skabelsen af et nationalt kreditsystem; anvendelsen af denne kredit til projekter, der øger produktiviteten; den snarlige udvikling af termionukleare fusionsteknologier. USA har brug for [LaRouches »Fire Love«](#).

LaRouche-bevægelsen vil i sin briefing i morgen offentliggøre en erklæring, der begrundet og retfærdiggør retsforfølgelsen af tidligere vicepræsident Dick Cheney og hans medsamsvorne for at udøve illegal tortur under falsk dække af amerikansk lovgivning, samt retsforfølgelsen af Barack Obama for at bruge sin embedsperiode til at mørklægge denne tortur.

PRESSEMEDDELELSE

fra Executive Intelligence Review:

Talsmand for inter-oceanisk kanal i Nicaragua til EIR:

Europa og USA må tilslutte sig BRIKS-initiativet

29. dec. 2014 – Dr. Telémaco Talavera, dekan ved Nicaraguas Landbrugsuniversitet og talsmand for Kommissionen for den store inter-oceaniske kanal i Nicaragua, opfordrer USA og Europas nationer til at gå med i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) og deltage i opbygningen af en ny verdensorden, der er baseret på udvikling, fred og respekt for national suverænitæt. I et langt interview den 20. december med Gerardo Castilleja fra EIR's kontor i Mexico City, blev dr. Talavera spurgt om Schiller Instituttets appel, som cirkuleres internationalt af LaRouche-bevægelsen og andre, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«, svarede dr. Talavera:

»Jeg ville sige, at ikke alene kan de gå med; jeg ville sige, at de skal tilslutte sig dette initiativ. For vi kan ganske enkelt ikke længere leve i

en verden med konfrontationer. Vi må virkelig se til, at fornuften med respekt for suverænitet, selvbestemmelse, folkenes frihed til at have deres egne anskuelser og deres egne økonomiske og sociale visioner, er herskende i verden.«

Talavera forklarede:

»BRIKS er en voksende kendsgerning, en gruppe af fremvoksende lande med stort potentiale i verden, som spiller en vigtig rolle, og som ikke kan skubbes til side, ikke bør skubbes til side. BRIKS bør ikke ignoreres eller undervurderes af USA og Europa, for ellers vil det virkelig tid efter anden give bagslag mod dem. For dette er en realitet, der er på vej frem.

Så jeg mener virkelig, at vi må sætte en stopper for den imperialistiske anskuelse, dette arrogante synspunkt om at eje verden, og at alle andre må ligge ved deres fødder eller være underkastede. Og vi må i stedet fremme relationer, der består i samarbejde, respekt i hele verden, uanset specifikke aspekter og naturlige og nødvendige forskelle i kultur, politik, religion osv. Så hele verden virkelig kan gøre fremskridt hen imod et samfund, der har lavere fattigdomsniveauer, lavere niveauer af marginalisering, lavere niveauer af miljødelæggelse, mere fred – en fred inden for rammerne af respekt, men med en forståelse af fred som værende ikke blot fraværet af væbnet kamp, men virkelig som den respekt, der må findes mellem folkeslag og lande ... Europa og USA ikke alene kan, men må fortsætte med at skifte over til at fremme fred og ikke anse sig selv for at være verdens ejere, der står over selveste suveræniteten, selvbestemmelsen eller anskuelserne hos andre folkeslag og lande.«

Schiller Instituttets resolution om at gå med i BRIKS er blevet underskrevet af flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande i hele verden. Hele teksten, samt listen over dem, der hidtil har skrevet under, kan findes på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=2702>

Interviewet

Under hele interviewet talte Talavera med EIR med bemærkelsesværdig optimisme om de mange udfordringer og muligheder, der byder sig med konstruktionen af den 278 km lange, store inter-oceaniske kanal, som Nicaragua er begyndt at bygge i partnerskab med det kinesiske selskab HKND.

Om uddannelse:

»I samråd med universiteter i dette område, såsom Panamas Internationale Maritime Universitet, Panamas Teknologiske Universitet, [universiteter i] Spanien og verden, og ikke blot i Kina, beskæftiger vi os virkelig med de nye udfordringer inden for uddannelse på alle niveauer, men især inden for højere tekniske uddannelser. Vi har talt om at tilbyde 355 nye uddannelser ... som vil blive nødvendige i Nicaraguas nye økonomiske, videnskabelige og teknologiske dynamik.«

Om den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om et »win-win«-samarbejde omkring den Nye Silkevej:

»Verden lever i en virkelighed, der er anderledes i forhold til den Kolde Krigs tid ... Vi er gået fra geopolitik, der dominerede verden under den Kolde Krig, og til 'geo-økonomi' ... Disse store projekter kan blive drivkraften i aspekter af verdensøkonomien. For eksempel vil den Store Nicaraguanske Kanal ... reducere tiden for transport af eksport- og importprodukter. Den vil reducere omkostningerne, fordi afstanden er forkortet, men også, fordi man vil blive i stand til at bruge de store, mere effektive skibe, der nu bygges ... Disse store projekter er en strategisk vision af transformation ... de er med til at stimulere andre store projekter, der er blevet lanceret i verden.«

Om ungdommen:

»Ungdommen udgør potentialet til at opbygge, til at bygge, men de står også over for en stor risiko for at gå ad veje, der fører dem til at gøre sig selv, deres familier og samfundet fortræd ... Det er Nicaraguas strategi at styrke denne vision, denne dynamik, det initiativ, der er karakteristisk for ungdom, så de kan blive drivkraften i transformationen. Og som jeg siger til dem, at de ikke alene skal være Nicaraguas fremtid, men også Nicaraguas nutid, og fremtid ... Og nu er de unge i Nicaragua en fundamental drivkraft for transformation ... for vi har i stort mål unge mennesker med denne dynamik, denne kraft, der føler håb, muligheden for at blive aktører, at blive hovedpersoner i en social transformation. Og det giver deres liv mening ... [De har] kreativiteten, innovationen til at kunne sige: 'Vi unge vil blive skabere, vi er skabere af et bedre samfund for os selv, vore familier og samfundet.'«

Dr. Talavera sluttede sit interview med EIR, der kan læses både på engelsk og spansk på www.larouchepub.com og www.larouchepub.com/spanish, med en appel til befolkningen i USA:

»I er et folk, der har en betydningsfuld, historisk mulighed for også at bidrage til økonomisk, social og menneskelig transformation, og gøre det med respekt, med respekt for de enkelte folkeslags og det enkelte menneskes værdighed; I har virkelig muligheden ... Lad os gå frem sammen med respekt.«

Ting, vi ikke har drømt om, ligger foran os: Lyndon og Helga Zepp-LaRouche taler på konference i Dubna, Rusland, den 22. dec. 2014

Lyndon LaRouche: Vi har en klar mulighed for storhed.

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.« *Lyndon H. LaRouche, Jr.*

Lyndon LaRouche optog følgende budskab på video til den »IV Internationale Videnskabelige Konference om Grundliggende og Praktiske Problemer i Forbindelse med en Opretholdelsen af Udvikling i Systemet med Natur-Samfund-Menneske: Videnskab, Konstruktion og Uddannelse«, som blev afholdt den 22. dec. 2014 på Dubna Internationale Universitet for Natur, Samfund og Menneske, 100 km uden for Moskva.

Konferencens sponsorer inkluderede Det Russiske Naturvidenskabelige Akademi (RAS), RAS' Videnskabelige Råd for Komplekse Problemer i tilknytning til Eurasisk Integration, Modernisering og Opretholdelse af Udvikling; Kasakhstans Nationale Naturvidenskabelige Akademi, samt Dubna Universitet, hvor konferencen blev afholdt.

Man har præsenteret taler af LaRouche og LPAC's videnskabsteam på konferencer i

Dubna i flere år. Hovedarrangørerne, Boris Bolshakov og Oleg Kuznetsov, begge professorer, var medarbejdere til nu afdøde Pobisk Kuznetsov, den russiske visionære, industriorganisator og LaRouches ven. I år var LaRouches budskab(udskrift 1) og Helga Zepp-LaRouches præsentation om Verdenslandbroen som alternativ til krig (udskrift 2) programsat til at være hovedtalerne på plenarforsamlingen ved konferencens åbning.

Se begge videotaler [her.](#)

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, med hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.« *Lyndon H. LaRouche, Jr.*

»Mine hilsener til konferencen,

Det, vi nu står overfor på planetarisk skala, er noget fuldstændig nyt, noget, der aldrig før er sket, håber vi. For det, der nu er sket, er, at vi er på randen til at bringe planetens største nationer, de væsentligste nationer, sammen; med hensyn til kvantitet osv., er de fortsat under udvikling; men det er en bemærkelsesværdig udvikling, f.eks. i Sydamerika, i elementer af Afrika, og nogle elementer af Europa, især i Rusland, samt på andre steder, enkelte steder.

Men dette er problemet: Vi har Det britiske Imperium, som er menneskehedens mangeårige fjende. Vi må ikke alene besejre denne fjende, men vi må også leve op til den opgave at bringe USA, det amerikanske folk, ud af deres aktuelle elendighed og desorientering, hvilket er muligt, det kan lade sig gøre, det kan gøres. Men USA's nuværende regering er et umuligt instrument, og vi må skaffe os af med de fleste af de elementer, der dominerer USA's regering netop nu. Vi må også understrege, at den amerikanske regering i virkeligheden er en gren af det saudiske og det britiske imperium, som de imperier, der er involveret i terroren i Asien.

Hvad vi derfor må overveje er de planer, som vi skal lægge, eller som vi burde være i gang med at lægge nu, og som vil gøre det muligt for verden at få et nyt syn på sig selv. De store nationer, som er vokset frem i Asien og Sydamerika, f.eks., det er store nationer, som har et stort potentiale; men vi må beskytte processen. Vi må fjerne Det britiske Imperium. Hvis Det britiske Imperium har magten, er der ingen sikkerhed. Hvis elementer af USA, som er en del af Det britiske Imperium, er der, samt lignende former for onde kræfter, er vi i fare for at miste alt, og muligheden for en atomkrig, på globalt plan, er stadig til

stede.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der er evner i det menneskelige intellekt nu ... der kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Det, jeg er i færd med at gøre, for at sige det ganske kort, er, at jeg forsøger at bevirke, at den nuværende amerikanske regering bliver dumpet, fordi det er en rådden regering og må reformeres. Man behøver ikke at ændre den måde, som den amerikanske regering er udtænkt til at være; det, vi har brug for, er at ændre sammensætningen af den amerikanske regering, især under de seneste to regeringer. Hvis det sker, er jeg sikker på, at de rædsler, som de fleste mennesker i USA, og i andre nationer, står overfor, kan besejres. Problemet er, at vi må besejre fjenden, fjenden, som er de kræfter, vi må gøre op med.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der nu er evner i det menneskelige intellekt, som er ringe forstået, som mennesker i nogle dele af verden, som i Kina, og i en vis særlig grad Rusland, og Indien og så fremdeles, og BRIKS-landene – at disse nationer går i retning af selvudvikling, fælles selvudvikling, som kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.

For eksempel ved vi, at den menneskelige art ikke er et dyr, og at intet dyr er den menneskelige art! Vi ved andre ting om livet og ting osv., som det er af afgørende betydning, at vi ved. Vi ser, hvad der sker i Kina, i udviklingen af rumforskningen der: Dette er en revolution, som fører os i retning af stjernerne. Og andre nationer vil følge den samme kurs, og følge den samme kurs, som man på denne måde følger i Kina. Og deri ligger vores håb!

Men det er ikke bare håb, det er en forståelse af, hvad der udgør de store muligheder, og hvad der udgør de store farer, som ligger foran os.

For eksempel, vi har nu denne kvinde [Victoria Nuland], som anfører og kontrollerer en del af Centraleuropa fra USA: en ond person. Denne person må fjernes, må fjernes fra USA og af USA; og sådanne ting må ske.

Men min pointe er, jeg ser et klart, optimistisk punkt, en klar mulighed for

storhed. Det, vi må gøre, er ganske enkelt at bygge på det, forstå de handlinger, vi må foretage, forstå de forberedelser, vi må gøre: Vi står på randen til potentialet for den største fordel i menneskehedens fremskridt, som vi hidtil har kendt. Og vi må kæmpe nu for at sikre denne fordel for menneskehedens fremtids skyld, idet menneskeheden bevæger sig ud i de højereliggende dele af Solsystemet.«

Helga Zepp-LaRouche:

At skabe en verden, der er menneskeværdet værdigt

Helga Zepp-LaRouche holdt denne tale over video til konferencen i Dubna, den 22. dec. 2014:

» ... Vi kunne have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.« *Helga Zepp-LaRouche.*

»Kære deltagere på konferencen i Dubna,

Jeg tror, De alle sammen er bevidste om, at verden befinder sig på et ekstremt vanskeligt tidspunkt, og at, hvis den aktuelle politik, der føres af den amerikanske regering, briterne, NATO og EU, fik lov at fortsætte, ville en atomkrig efter al sandsynlighed finde sted og føre til civilisationens udslættelse.

Jeg tror, at det er tydeligt, at både den russiske og den kinesiske regering er fuldt ud bevidste om denne fare, og hvis man lytter til den tale, som præsident Putin holdt, hans årlige tale til begge husene i den Russiske Føderation, så sagde han en ting, som jeg mener, er fuldstændig klart: Det, som hele den nuværende krise handler om, er ikke Ukraine. Han understregede, at hvis de ikke havde fundet krisen i Ukraine, så ville de have fundet en anden vej, og det er nøjagtigt, hvad jeg tror, er fuldstændig sandt. Og jeg fremkommer ikke med dette som en mening, jeg har, men som en person, der, sammen med hr. LaRouche, i meget lang tid har været aktivt involveret i at forsøge at ændre verdens kurs hen imod en fredsorden for det 21. århundrede.

Da Sovjetunionen opløstes i 1991, foreslog vi et økonomisk program, som vi

kaldte Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, og det var idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens, igennem såkaldte »udviklingskorridorer; på denne måde kunne vi have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.

Ulykkeligvis var dette ikke briternes og amerikanernes politik på det tidspunkt, for de sagde, og erklærede, meget klart, at det på det tidspunkt var deres mål at forvandle Rusland fra at være en supermagt til at være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. Derfor tog de den første form for krigsførelse, den såkaldte »chokterapi«, i anvendelse.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning.

Vi fulgte dette meget nøje, fordi vi havde denne plan om at udvikle det eurasiske kontinent; og vi så, at chokterapien aldrig havde til formål at gøre noget som helst godt for nogen som helst, men at det lykkedes den at reducere den russiske industrielle kapacitet på kun tre år, fra 1991 til 1994, til en tredjedel af dens niveau i 1991. Og det, som denne periode gjorde, 1990'erne, Jeltsin-perioden – jeg mener, der er skrevet to meget vigtige bøger, der beskriver dette: Den ene er skrevet af Sergei Glazyev[1], og den anden af professor Stanislav Menshikov[2], der var en af vore meget gode venner, som desværre netop er død; og de beskriver begge to denne form for krigsførelse som »folkedrab«.

Den aktuelle offensiv imod Rusland begyndte faktisk ved slutningen af '90'erne med de to Tjetjenske Krige, som næsten udelukkende blev finansieret af Boris Berezovskij, fra London. En stor rolle spillede også af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien, som blev stiftet af de amerikanske neokonservative i 1999. Blandt de stiftende medlemmer var Zbigniew Brzezinski, Alexander Haig, Richard Perle, James Woolsey, Robert Kagan, der stadig spiller en vigtig rolle i Obamaregeringen, og som er gift med ingen anden end Victoria Nuland. Og jeg er temmelig sikker på, at det er denne gruppering, som præsident Putin refererer til i sin nylige tale, hvor han sagde, at disse tjetjenske terrorister blev modtaget på højeste niveau, og at de, endskønt de var mordere med blod på hænderne, blev kaldt »oprørere«, »frihedskæmpere« osv., af disse mennesker.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning. Og løftet om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser blev selvfølgelig brudt. Victoria Nuland, Robert Kagans hustru, der nu er viceudenrigsminister med ansvar for Østeuropa og Eurasien, pralede i december 2013 med, at den amerikanske regering brugte 5 mia. dollar alene på Ukraine til den 'farvede revolution'.

Det russiske militær har i mellemtiden klart defineret de farvede revolutioner som en form for krigsførelse, selv om den ikke er erklæret. På samme måde har udenrigsminister Sergei Lavrov klart erklæret, at sanktioner ikke er en metode til at ændre Ruslands politik, men simpelt hen en metode til at vælte præsident Putin.

I sin tale sagde Putin, at det virkelige mål er den Jugoslaviske model for Rusland, opsplittningen af selve staten; og det er også klart, at EU-Associationsaftalen, som startede og udløste krisen i Ukraine, havde det samme mål, fordi den ville have oversvømmet det russiske marked med billige, europæiske produkter og ødelagt vigtige kapaciteter i Rusland.

Krisen i Ukraine blev fuldstændig skabt af EU og naturligvis af deres amerikanske kollaboratører og, kan man sige, herrer. For det såkaldte Maidan var den farvede revolutions aktivister, men denne gang forstærket af de gamle nazistiske netværk, der gik tilbage til Bandera-perioden, hvor de ukrainske nazister samarbejdede med den nazistiske invasion i 1940'erne. Og disse mennesker blev i hele efterkrigstiden oplært af CIA, af MI6 og BND (Den tyske efterretningstjeneste).

Dernæst fik man det fascistiske kup den 21. februar [2014], som igen var under skarp kontrol og sponsoreret af Victoria Nuland, som i denne berømte, optagede telefonsamtale pralede med, at de ville sætte deres mand, »Jats« [Arsenij Jatsenjuk], på magten. Så dette er udelukkende en kombineret krigsførelse/farvet revolution/NATO-udvidelse til Ruslands grænser/sanktioner; og når man lytter til den tidligere chef for den Russiske Generalstab, general Juri Baluyevskij, som mener, at konflikten mellem NATO og Rusland er på vej; at den allerede er begyndt med en informationskrig, med at lægge et psykologisk pres på folks tankegang, en dæmonisering af Putin – og Kina, for resten – og at egentlig militærmagt blot vil være slutfasen i denne proces, som vi allerede ser i dag. Og da han blev spurgt, om han troede, det stadig kunne standses, svarede han, »Ulykkeligvis mener jeg ikke, at det er muligt længere. Mekanismerne er sat i bevægelse, vore modstanderes mål er blevet klart defineret: Så længe, vi lever, vil de forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, såvel

militært som økonomisk.«

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år?

Lykkeligvis er dette kun en realitet: Den er virkelig, men der er en anden. Siden BRIKS-konferencen, topmødet i Fortaleza, Brasilien, i juli måned i år, er en helt, fuldstændig anden dynamik i verden blevet dannet af BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), der nu har inspireret mange andre lande i verden, de latinamerikanske lande, CELAC [Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater], UNASUR [Unionen af Sydamerikanske Nationer], APEC-landene [Det Økonomiske Samarbejde i det Asiatiske Stillehavsområde], men også ASEAN-landene [Associationen af Sydøst-asiatiske Nationer], Egypten; mange lande er nu begyndt at blive optimistiske, centreret omkring kendsgerningen om den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, der blev dannet i maj måned i år, og dernæst fortsat gennem BRIKS-udviklingen, især efter at præsident Xi Jinping fremlagde et tilbud om en Ny Silkevej – hvilket for øvrigt er nøjagtigt, hvad vi foreslog i 1991 med Den eurasiske Landbro/Nye Silkevej – en total eksplosion af optimisme er begyndt blandt mange, mange lande i udviklingssektoren.

Nye, finansielle institutioner er i færd med at blive skabt, eller er allerede blevet skabt. Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai Cooperation Organization bank, den Nye Silkevejs-udviklingsfond, banken for landene i SAARC [Sydasiatisk Association for Regionalt Samarbejde] – de sydasiatiske lande; og der er netop nu en totalt ændret dynamik, fordi mange projekter, som i årtier blev afskrækket af Den internationale Valutafonds betingelsespolitik, nu bliver virkeliggjort.

Kina er med til at bygge en sekundær Panamakanal i Nicaragua; Kina er med til at bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru; samarbejde om atomkraft finder sted mellem mange, mange lande. Se på den eksplosion af optimisme, der f.eks. er kommet frem i Indien, side Narendra Modi er blevet premierminister. Han har lovet at bygge 100 nye byer i Indien og skabe 1 million nye jobs hver måned til de unge mennesker i landet; han har netop meddelt, at han vil genoplive 31 vandstyringsprojekter, som blev lagt på is efter mordet på Indira Gandhi.

Kina har skabt et økonomisk mirakel, som ikke har sin lige i verden. Kina var,

efter Deng Xiaopings reformer, i stand til at transformere Kina fra at være et meget fattigt land til at blive et økonomisk mirakel, hvor de på tredive år præsterede, hvad de fleste lande i den industrialiserede sektor behøvede 2 århundreder til at gennemføre. Og dette forslag om den Nye Silkevej – det, som Kina tilbyder, er at tage dette kinesiske, økonomiske mirakel og lade ethvert land, der måtte ønske det, deltage i denne indsats.

Efter APEC-konferencen i Beijing for nylig kom Xi Jinping med det tilbud til præsident Obama, hvor han inviterede USA og andre store lande, at de alle sammen kunne deltage i den Nye Silkevej og disse nye, finansielle mekanismer. Det er min faste overbevisning, at det ikke er håbløst, at dette tilbud kan blive accepteret.

I Tyskland har man f.eks. i øjeblikket en total opstand i industrien imod sanktioneerne; så sent som i går blev en ny annonce udstedt, en appel til regeringen og parlamentet, som var underskrevet af 60 betydningsfulde personer, fra Gerhard Schröder til Roman Herzog, til Horst Teltschik, den tidligere leder af München Sikkerhedskonferencen, og mange andre; og titlen på denne appel er for resten »Krig igen i Europa? Ikke i vores navn!«

Så der er en modstand, og dette er meget vigtigt; og vi må sikre, at sådanne personer som Victoria Nulands onde gerninger bliver kendt, og at vi gør modstand mod denne krigspropaganda. Min mand har krævet fjernelsen af Victoria Nuland, for blot at forsinke denne krigsmaskine.

Men jeg mener, at den virkelige genrejsning kun vil komme, hvis vi fjerner den virkelige årsag til denne krig, og det er den kendsgerning, at det transatlantiske finanssystem er i færd med at kollapse. Sammenbruddet af olieprisen skader ikke blot Rusland og Iran; det er potentielt i færd med at kollapse hele det transatlantiske finanssystem, fordi oliekompanierne og producenterne af skiferolie har akkumuleret en gæld på 1 billion dollar, som de kun kan betale, hvis olieprisen ligger på mellem 80-120 dollar. Så vi står og ser på en gentagelse af krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007.

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år? Og her vil spørgsmålet om fælles udforskning af rummet blive af absolut afgørende betydning.

Den umiddelbare rute til at følge denne vej er derfor at tage imod præsident Xi Jinpings tilbud til USA og Europa om at tilslutte sig den Nye Silkevej. Vi har netop udgivet en rapport, der viser en utrolig mængde projekter og ting til fremtiden, som ville forandre og transformere Jordens overflade, og jeg mener, at denne plan, [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)[3] er noget, som vi absolut må gøre til et hoveddiskussionsemne, som det eneste alternativ til civilisationens udslettelse.

Jeg er optimistisk over, at vi kan gøre det. Jeg har ingen garanti; men jeg mener, det er umagen værd at forsøge alle muligheder for at ændre dagsordenen, og at diskutere menneskehedens fælles interesser: Hvordan kommer vi ud af denne krise, og hvordan skaber vi en verden, som er menneskeværdet værdigt, menneskehedens identitet som universets eneste, kreative art, værdigt.«

[1] Sergei Glazyev: Genocide: Russia and the New World Order (EIR, 1999). Kan købes hos larouchepub.com.

<http://store.larouchepub.com/product-p/eirbk-1999-2-0-0-pdf.htm>

[2] Stanislav M. Menshikov: The Anatomy of Russian Capitalism, (EIR, 2006). Kan købes hos larouchepub.com.

<http://store.larouchepub.com/product-p/eirbk-2006-1-0-0-std.htm>

[3] Kan købes hos larouchepub.com

<http://store.larouchepub.com/product-p/eipsp-2014-1-0-0-pdf.htm>